శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము

(శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర)

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి కృష్ణరావుపంతులుగారు ; కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు.

ప్రశస్తమైన వస్తువు, అకలంకమైన జీవితము, లోకోత్తరమైన సందేశము. దేహమును పులకరింపజేయు ఆధ్యాత్మికానుభవములు—శైలి సరళము, మధురము. భాష నిర్దుష్టము—సర్వవిధముల నమూల్యమైన గ్రంథ రాజము. —శ్రీ పా. వే. రాజమన్నారుగారు, గౌ॥ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మద్రాసు.

* * * ఈ గ్రంథము విషయానురూపమై సుబోధమైన శైలిలో రచింపబడినదనుటకు ఎట్టి సందియమును లేదు. * * * —శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారు.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవితము ఇందు సంపూర్ణముగ వివరింపబడియున్నది. శ్రీవారు కావించిన సాధనవిధానము, వారు లోకమునకు అనుగ్రహించిన సందేశము విపులముగ భక్తజనుల కందింపబడియున్నది.

526 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 5-00

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౭ ౧౯౭౦ - నవంబరు : సాధారణ - కార్తికము సంచిక ౫

విషయసూచిక

తెలుగు, తమిళ పాఠకుల అరుదైన అవకాశం

ఈ క్రింది పుస్తకాల ధరలో 25 శాతం తగ్గింపు

పుస్తకాల ఖరీదు పంపి లాభం పొందండి.
తపాలా ఖర్చులు అదనం.

తెలుగు

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణగ్రంథావళి

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది తేటతెనుగున అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్వూ. 51-50	కాలికో	ర్వూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్వూ. 38-63	,,	ర్వూ. 48-75

తమిళం

1. స్వామి వివేకానన్దరిన్ జ్ఞానదీపమ్

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది సరళ తమిళములోనికి అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్వూ. 50-00	కాలికో	ర్వూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్వూ. 37-50	,,	ర్వూ. 48-75

2. స్వామి వివేకానంద

రచయిత: రా. గణపతి

(పుటలు 895)

స్వామిజి జీవితచరిత్రం ఇందు విపులంగా పొందుపఱుపబడి ఉన్నది.

అసలు ఖరీదు	కాలికో	ర్వూ. 9-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్వూ. 6-75

పుస్తక విక్రేతలకు $33\frac{1}{3}$ శాతము కమీషను ఈయబడును.

శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4.

ఫోను 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంతకేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే ఆంగ్ల మాసపత్రిక.

సాలు చందా : ఇండియాలోను, సింహళంలోను 6 రూపాయలు ;
ఇతర విదేశాలలో 3 డాలర్లు, లేదా 14 షిల్లింగులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక.

సాలు చందా : ఇండియాలో రూ. 5 లు, సింహళము రూ. 7 లు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే తెలుగు మాసపత్రిక.

సాలు చందా : ఇండియాలో రూ. 5 లు, సింహళము రూ. 7 లు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే నెల రెండవ వారాంత్యానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలలో కొన్ని తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైస్మెంట్లకు చక్కని ప్రాపకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నుల కద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపి కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితా మాయికత, అనిర్వాచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.' (సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి. 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు   వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు   మూడవ కూర్పు   వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: **మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4**

'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౭ } ౧౯౭౦ – నవంబరు : : సాధారణ – కార్తికము { సంచిక ౫

శ్రీః

వివేకచూడామణి

మూలము	వ్యాఖ్యాత :
శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు	అన్నమాచార్య

కో నామ బన్ధః? కథ మేష ఆగతః? కథం ప్రతి ష్ఠాస్య? కథం విమోక్షః?
కో ఽసా వనాత్మా? పరమః క ఆత్మా? తయో ర్వివేకః కథ? మేత దుచ్యతామ్. 49

బంధ మనగా నేమి? అది ఎట్లు వచ్చినది? ఎట్లు నిల్చియున్నది? దానినుండి విడుపొందు టెట్లు? ఈ అనాత్మ యనగా నేమి? పరమాత్మ ఎవ్వరు? అనాత్మను పరమాత్మను వేఱుపఱచి తెలిసికొను టెట్లు? ఈ విషయములను దెల్పుమా. ౪౯

గురు రువాచ :

ధన్యో ఽసి, కృతకృత్యో ఽసి, పావితం తే కులం త్వయా,
య దవిద్యాబన్ధముక్త్యా బ్రహ్మీభవితు మిచ్ఛసి. 50

గురువు చెప్పుచున్నాడు :

ఓయీ, నీవు ధన్యుడవు, కృతకృత్యుడవు, నీచే నీకులమంతయు పవిత్రమైనది, ఏలయన అవిద్యాబంధమును వదలించుకొని బ్రహ్మముగా నగుద మని కోరుచున్నావే. ౫౦

ఋణమోచనకర్తారః పితు స్సన్తి సుతాదయః,
బన్ధమోచనకర్తా తు, స్వస్మా దన్యో న కశ్చన. 51

ఋణములనుండి విడిపించుటకు తండ్రికి పుత్త్రాదు లున్నారు. (సంసార) బంధమునుండి విముక్తి నన్ననో తనకు తానే సాధించుకోవలసినది. (సాధించిపెట్టువా రొరు లెవ్వరును లేరు.)

మస్తకన్యస్తభారాదే ర్దుఃఖ మన్యై ర్నివార్యతే,
క్షుధాదికృతదుఃఖం తు, వినా స్వేన న కేనచిత్. 52

తలపై నున్న బరువు మోయ లేక యొక డవస్థపడుచున్నా డనుకో, మఱొక డాదుకొని యతనికష్టము తీర్పవచ్చు. ఆకలి మున్నగు బాధ లట్టివి కావు. ఎవడు కాని తాను భుజించియే తన యాకలి తీర్చుకోవలె. మఱొకడు భుజించినచో, వీని యాకలి తీరదు. ౫౨

పథ్య మౌషధసేవా చ క్రియతే యేన రోగిణా
ఆరోగ్యసిద్ధి ర్దృష్టా ఽస్య, నాన్యానుష్ఠితకర్మణా. 53

రోగి కారోగ్యము సిద్ధింపవలె నన్న, అతనికై యౌషధము నితరులు సేవించిన గాదు; ఔషధము నతడే సేవింపవలెను; అతనికై పథ్యము నితరులు పాటించుట పనికి రాదు, ము నతడే పాటింపవలెను. ౫౩

వస్తుస్వరూపం స్ఫుటబోధచక్షుషా స్వేనైవ వేద్యం, న తు పణ్డితేన,
చన్ద్రస్వరూపం నిజచక్షుషైవ జ్ఞాతవ్య, మన్యై రవగమ్యతే కిమ్? 54

వస్తువును జూచిన పండితుడు ఎంత వర్ణించి చెప్పినను మనకు జాలదు. సమర్థమైన మనసొంతజ్ఞాననేత్రముతో జూచిననే వస్తుస్వరూప మవగత మగును. చంద్రస్వరూపము నెఱుగ వలె ననిన సొంతకంటితో జూడవలెను, కాని గ్రుడ్డివానికి ఆ యెఱుక నితరులు కలిగింపగలరా? ౫౪

అవిద్యాకామకర్మాదిపాశబన్ధం విమోచితుమ్
క శ్శక్నుయా ద్వి నాత్మానం కల్పకోటిశతై రపి 55

జననమరణసుఖదుఃఖానుభవాలకు కారణము కర్మము; కర్మమునకు ప్రేరకము కామము; కామమునకు ఉత్పాదకము అవిద్య. అవిద్య యనగా స్వస్వరూపజ్ఞానము లేకపోవుట. ఎవడు గాని ఈ పాశములబంధమునుండి తన విడుదలను తాను సంపాదించుకోవలసినదే కాని, నూఱుకోట్లకల్పములకైనను సరే విడుదలను ఒకనికి మఱొక డెవడు చేకూర్పగలడు? ౫౫

న యోగేన, న సాంఖ్యేన, కర్మణా నో, న విద్యయా,
బ్రహ్మాత్మైకత్వబోధేన మోక్ష స్సిద్ధ్యతి నాన్యథా. 56

మోక్షము జీవబ్రహ్మైక   మాత్రమే సిద్ధించును గాని, వేఱు దేనిచేతను సిద్ధింపదు. (హఠ) యోగము కాని, సాంఖ్యము కాని, కర్మము కాని, విద్య కాని- మోక్షమునకు సాక్షాత్సాధనములు కావు. ౫౬

వీణాయా రూపసౌన్దర్యం తన్త్రీవాదనసౌష్ఠవమ్
ప్రజారఞ్జనమాత్రం త, న్న సామ్రాజ్యాయ కల్పతే. 57

వీణకు గల రూపసౌందర్యమును, తీగలను మీటుచు వాయించుటలో గల నేర్పును ప్రజారంజనమునుమాత్రము సేయగలుగునే కాని చక్రవర్తిపదవిని సంపాదించి పెట్టజాలవు. ౫౭

వాగ్వైఖరీ శబ్దఝరీ శాస్త్రవ్యాఖ్యానకౌశలమ్
వైదుష్యం విదుషాం తద్వ ద్భుక్తయే, న తు ముక్తయే. 58

మాటలగారడి - ఉపన్యాసధాటి - శాస్త్రార్థముల వివరించు నేర్పు - పాండిత్యము అనెడి యివి పండితులకు భుక్తిసాధకములే కాని ముక్తిసాధకములు కావు ౫౮

అవిజ్ఞాతే పరే తత్త్వే, శాస్త్రాధీతి స్తు నిష్ఫలా,
విజ్ఞాతే ఽపి పరే తత్త్వే, శాస్త్రాధీతి స్తు నిష్ఫలా. 59

పరతత్త్వజ్ఞానము కలుగకుండునంతవఱకు చదివిన శాస్త్రాల చదువంతయు వ్యర్థమే. పరతత్త్వజ్ఞానము కలిగినపిమ్మటనో, చదివిన శాస్త్రాల చదువంతయు వ్యర్థమే. సిద్ధి కలుగవలసి యుండగా దానిని కలుగజేయజాలని సాధనములు అక్కఱ లేదు; సిద్ధి కలిగినపిమ్మట ఏ సాధనములు అక్కఱ లేదు. ౫౯

శబ్దజాలం మహారణ్యం, చిత్తభ్రమణకారణమ్,
అతః ప్రయత్నాజ్ జ్ఞాతవ్యం తత్త్వజ్ఞై స్తత్త్వమాత్మనః. 60

శాస్త్రరూపమగు శబ్దజాల మొక పెరడవి వంటిది. దానివలన మనసునకు కలుగునది త్రిప్పట మాత్రమే. కావున వివేకులు ఆత్మతత్త్వ మెఱుగుటకే జతనపడవలయును. ౬౦

అజ్ఞానసర్పదష్టస్య బ్రహ్మజ్ఞానౌషధం వినా,
కిము వేదై శ్చ, శాస్త్రై శ్చ, కిము మన్త్రైః కి మౌషధైః? 61

అజ్ఞాన మొక పాము; ఆ పాముకాటువడిన వానికి వేద-శాస్త్ర-మంత్ర-ప్రముఖములైన కుత్సితౌషధములవలన నేమి లాభము? అతనికి కావలసినది బ్రహ్మజ్ఞాన మనెడి యమోఘౌషధమే. ౬౧

న గచ్ఛతి వినా పానం వ్యాధి రౌషధశబ్దతః,
వి నాపరోక్షానుభవం బ్రహ్మశబ్దై ర్న ముచ్యతే. 62

'మందు' 'మందు' 'మందు' అని ఉచ్చరించుచున్నంతమాత్రమున వ్యాధి తొలగదు; మందును త్రాగిననే అది తొలగును. అట్లే బ్రహ్మము బ్రహ్మము అని ఉచ్చరించుచున్నంతమాత్రమున (సంసారబంధ) విముక్తి కలుగదు. అపరోక్షబ్రహ్మానుభూతిచేతమాత్రమే అది కలుగును. ౬౨

అకృత్వా దృశ్యవిలయ మజ్ఞాత్వా తత్త్వ మాత్మనః
బ్రహ్మశబ్దైః కుతో ముక్తి రుక్తిమాత్రఫలై ర్నృణామ్. 63

దృశ్యజగము విలయ మొందవలెను, ఆత్మతత్త్వ మెఱుకపడవలెను, ఇది జరుగకుండ, ఊరక బ్రహ్మము బ్రహ్మము అని శబ్దించుచున్నచో నరులకు ఫలించునది ఉక్తిమాత్రమే. ముక్తి యెక్కడిది? ౬౩

అకృత్వా శత్రుసంహార మగత్వాఖిలభూశ్రియమ్
రాజాహ మితి శబ్దా న్నో రాజా భవితు మర్హతి. 64

శత్రువులను సంహరింపక, సర్వభూమండలసంపదల బడయక, ఊరక 'నేను చక్రవర్తిని' అని వాగుచుండుటచే నెవడును చక్రవర్తి కాజాలడు. ౬౪

(సశేషము)

పరమహంస దేవుని ప్రబోధవాణి

మ: దేవుని ప్రత్యక్షముగ జూచుట సాధ్యమా ?

గురుదేవుడు : మనమ్మాటికిని సాధ్యమే. దేవుని జూడవలయుననిన, అందుల కప్పుడప్పు డేకాంతమున నుండుట, భగవన్నామమును జపించుట, సంకీర్తనముసేయుట, తథ్య మిథ్యలను వివేచించుట—అనెడి ఇవే అవలంబింప దగిన సాధనములు.

మ : దేవు డగపడవలె ననిన, అందుల కాక్షితము లేవి ?

గురుదేవుడు: హృదయమున గాటమైన యాతురముతో దేవు నుద్దేశించి మొఱపెట్టుము. నీకు దర్శనము తప్పక లభించును. అందఱును భార్యలకొఱకును, బిడ్డలకొఱకును కడవలునిండ కన్నీరు కార్తురు. ధనమునకై కన్నీళ్ళలో నీదులాడుదురు. దేవునికొఱ కేడ్చువారెవరు ? దేవునికై ఏడువుము, వాస్తవముగ ఏడువుము.

చూడవలెననెడి యాతుర మరుణోదయము వంటిది. అరుణోదయానంతరము సూర్యోదయము, ఆతురము పుట్టినపిదప భగవత్సాక్షాత్కారము. ఇహపరుల కైహిక సంపదయందున్నట్టి యాస, తల్లికి బిడ్డయందున్నట్టి యాస, సతికి పతియందున్నట్టి యాస—ఈమూడాసల యుద్రేకము నొక్కటిగా గూడిన ఎంతయగునో ంతగా భక్తుడు భగవంతునికై యుబలాట పడునేని అతనికి దేవుడు దర్శనము ననుగ్రహించును. ఈ మూడాశల శక్తి ఒక్కటిగ గూడిన ఎంతో అంతటి యాతురము దేవునం దెవనికి గలుగునో అతనికి భగవత్సాక్షాత్కారము గలుగును. అనగా - తల్లి బిడ్డల నెంత ప్రేమించునో భక్తుడు భగవంతు నంత ప్రేమింపవలెను: పతివ్రత భర్త నెంత ప్రేమించునో భక్తుడు భగవంతు నంత ప్రేమింపవలెను. ఇహపరులు ధనము నెంత ప్రేమింతురో భక్తుడు భగవంతు నంత ప్రేమింపవలెను. ఈమువ్విధముల ప్రేమ శక్తిని ఆకర్షణశక్తిని ఒక్కటిగ జేర్చి ఆమొత్తమును భగవంతునివైపు మరలింపుము. అప్పుడు నీవు తప్పక భగవంతుని జూడగలవు.

ఉబలాట పడుచున్న హృదయముతో దేవుని ప్రార్థింపవలయును. మ్యావు మ్యావుమని యఱచుచు తల్లిని బిలుచుట యొక్కటే పిల్లికూనకు తెలిసినది. తన్ను, తల్లి యెచ్చట నుంచినను, ఆ కూనకు సంతోషమే. ఒకప్పుడు వంటయింటను, ఒకప్పుడు నేలమీదను, ఒకప్పుడు పాన్పుమీదను, పిల్లి, తన కూనను పెట్టుచుండును. తనకు బాధ కలిగినను, కూన యేమిసేయును ? మ్యావు మ్యావు మని యఱచును. అంతే, దానికి దెలిసిన దంతే. కాని, ఆ కూత చెవిని బడినంతనే, తల్లి తా నెచ్చట నున్నను, కూనయొద్దకు వచ్చి వ్రాలును.

*　　　*　　　*

ఒక భక్తుడు : స్వామీ, యెవడేని దుర్మార్గుడు మనకు హానిచేయుట కుంకించినను, హానిని చేయనేచేసినను, అప్పుడు మన మూరకుండ వలసినదేనా ?

గురుదేవుడు : సంఘమున జీవితమును గడపుచుండు మానవుడు దుష్టచిత్తులబారినుండి తన్ను కాపాడుకొనుటకుగాను పైకి కోపమును జూపవలసి యుండును. అంతేకాని, ఇతరులు తనకు హానిచేయ నున్నారని ఆశంకించి (ముందుగనే) వారిలో ఎవరికిగాని తాను హాని చేయరాదు.

ఒక కథను వినుము. పచ్చికబయ లున్నది. అందు గొల్లబాలు రావులను మేపుకొను చుండిరి. అక్కడనే భయంకర విషసర్పమొకటి యుండెను. దానివలని వెఱపుచే నెల్లరును వేయికన్నులతో మెలకువ గలిగియుండెడివారు.

ఒకనాడొక బ్రహ్మచారి ఆ పచ్చికబయలు మీదుగ బోవుచుండెను. గొల్లపిల్లవాండ్రు పరుగున నతనిని సమీపించి 'ఓమహాశయా, అటువైపుపోకు. దయచేసి మరలుము. ఆప్రాంతమున నాగుబాముున్న'దని యెచ్చరించిరి. అందుల కాయన 'ఉన్ననేమి? దానివలన నాకెట్టిభయమును లేదు. మంచిపిల్లలారా, నాకు దెలిసిన మంత్రములు కొన్ని కల' వని బదులు చెప్పి తనదారిని ముందున కేగెను. కాని, ఆ గొల్లపిల్లలు ఆయనను వెంబడింపలేదు. ఏలయన, వారికి భయము. ఇంతలో సర్పము పడగనెత్తుకొని బ్రహ్మచారిమీదికురవడించెను. అతడొక మంత్రము నుచ్చరించెను. వెంటనే నాగుబాము వానపామువంటిదై అతనిపాదముల కడ పడియుండెను. బ్రహ్మచారి దానితో "ఇదుగో, ఇటుచూడు. ఎందులకు నీవొరులను హింసించుచు తిరుగాడెదవు? ఇటురమ్ము, నీకొక పుణ్యమంత్రము నుపదేశింతును. దానిని జపింపుము. నీకు దైవభక్తి యలవడును. అందుచే, నీఘాతుకస్వభావము తొలగుటే కాదు, కడకు భగవత్సాక్షాత్కారము చేకూరు" నని పల్కి, మంత్రోపదేశము చేసి ఆధ్యాత్మిక జీవితములోనికి ప్రవేశమొసంగెను. పాము గురువునకు మ్రొక్కి "ఆధ్యాత్మికనియమానుష్ఠానము నాకెట్లలవడు" నని యడిగెను. "ఈమంత్రమునే జపించుచుండుము. ఎవరినిగాని హింసింపకు, మరలవచ్చి నిన్నుజూతు" నని చెప్పి బ్రహ్మచారి వెడలిపోయెను.

కొన్నాళ్లు గడచినవి. పాము కఱచుటలేదని గొల్లపిల్లవాండ్రు గుర్తించిరి. వారు దానిమీద రాళ్లురువ్విరి. కాని అది బుస్సుమనలేదు. వానపామువలెనే యూరకుండినది. ఒకనాడొక బాలుడు దానిని సమీపించి తోకయొద్దపట్టుకొని, చుట్టుచుట్టి, నేలమీదమోది, పాఱవేసెను. పాము నెత్తురుగ్రక్కి స్మృతి గోల్పోయెను. కదలక పడియున్నందున అది చచ్చినదనియెంచి పిల్లవాండ్రు తమదారినేగిరి.

సగమురాత్రియప్పటికి పామునకు చైతన్యము కలిగెను. మెల్లగను ఎంతో కష్టముతోను తన దేహము నీడ్చుకొనుచు అది పుట్టలోనికి ప్రాకినది. దానియెముకలు తునుకలైనవి. కదలుటకైనను దానికి శక్తిలేకుండెను. పెక్కుదినములు గడచిపోయినవి. పాము, తోలుకప్పిన వట్టియెముకలగూడుగా రూపొందెను. అప్పుడప్పుడది రాత్రులందుమాత్ర మాహారమునకై బయటికి వచ్చుచుండెను. పగటివేళలలో ఆబాలురవలని భయముచేత పుట్టవదలివచ్చుటే లేదు. గురువునొద్ద మంత్రోపదేశముపొందినప్పటినుండి అది హింసించుటను బొత్తిగామాని వేసెను. మఱియు చెట్లనుండి తమంతట రాలిన యాకులును పండ్లును–ఇవే దానికాహారము.

ఇంచుమించొక సంవత్సరమునకు బిమ్మట ఆ బ్రహ్మచారివచ్చి, పాముసంగతిని విచారించెను. అది చచ్చిపోయినదని గొల్లపిల్లవాండ్రు చెప్పిరి. కాని అతడు నమ్మజాలకపోయెను. ఉపదిష్టమైన మంత్రసిద్ధిని బడయక పాము మరణింపదని యతనికి దెలియును. కావున అతడది యున్నచోటికి దారికనుగొని పోయి, ఇటుఅటు వెదకి, దానికి దానుపెట్టియుండిన పేరుతో బిలిచెను. గురునికంఠము వినగానే అది పుట్టనుండి వెలుపలికివచ్చి, మహాదరముతో నతనిమ్రోల నమస్కరించెను.

బ్రహ్మచారి—ఏమోయీ, ఎటులున్నావు?

పాము—క్షేమముగానే ఉన్నాను, స్వామీ.

బ్రహ్మచారి—మఱి ఎందుకంతగా కృశించియున్నావు?

పాము—పూజ్యగురుదేవా, ఎవరినిగానిహింసిం పకుమని మీరు నాకు కట్టడచేసితిరికదా. కాబట్టి ఆకులపైని పండ్లపైని ఆధారపడి జీవితమును గడపుచున్నాను. అందుచేత కృశించియుందును.

పాము ధార్మికముగ మాటినది. ఎవరిపైని గాని దానికి కోపముకలుగుటలేదు. గొల్లపిల్ల వాండ్రు అలనాడుతన్నుకొనయూపిరితో విడిచి పెట్టిన సంగతిని, అది పూర్తిగా మఱచి పోయెను.

బ్రహ్మచారి "తిండి లేక పోయినంత మాత్రముచే నీవింతగా నెండుకొనిపోయి యుండవు. వేఱుకారణ మేదో యుండవలె, జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో" అనెను. పిల్లవాండ్రుతన్ను నేలమీదమోదిన సంగతి అప్పుడు దానిజ్ఞప్తికి వచ్చెను. రాగా "ఔను, స్వామీ, ఇప్పుడు జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నది. ఒకనాడు, పిల్లవాండ్రు నన్ను, నేలకువేసి చావమోదిరి. పాపము, వారికేమి తెలియును? నామనస్సెంతగామార్పు జెందియున్నదియు వారు గ్రహింపరైరి. నేనెవరినిగాని కఱవనని, హింసింపనని వారెట్లు తెలిసికోగలరు" రనెను.

బ్రహ్మచారి—ఎంత సిగ్గుచేటు! అంత అవివేకివా నీవు? నిన్ను నీవు కాపాడుకొనుదారి యైనను నీకు తెలియదా? నీతో నేను "కఱవకు" మంటినేకాని 'బుసకొట్టకు' మంటినా? బుస్సుమని వారిని నీవేల బెదరగొట్టకపోయితి"—వని యఱచెను.

కాబట్టి దుష్టులవైపు కస్సుబుస్సు అనుచుండ వలయును. లేకున్న వారు నీకు హానిదెత్తురు. వారిని బెదరగొట్టవచ్చునుగాని, వారిలోనికి నీ విషము నెక్కింపరాదు. ఎవరుగాని, ఎవరినిగాని హింసింపరాదు.

ప్రజోద్ధరణోద్యమములు

ప్రపంచమంతటను విప్లవములు పొటకెక్కియున్నవి. క్లేశములు ముంచుకొని వచ్చుచున్నవి.

లక్ష్యముల సాధించుకొనుటకు భౌతికాది శాస్త్రవిజ్ఞానమును సమష్టిస్వామ్యవిధానమును అందఱు ఆశ్రయించుచున్నారు. కాని ఈ కాలమున ఈ విషమపరిణతిని గుర్తింపుడు. భౌతికాదిశాస్త్రవిజ్ఞానమును సమష్టిస్వామ్య విధానమును హెచ్చుకొలదియు మానవుని హోదా తగ్గిపోవుచున్నది. అతని జీవిత దుఃఖములు సమస్యలు పెరిగిపోవుచున్నవి ఐహిక పరతకు అతడు మఱింత యెక్కువగా వశపడి పోవుచున్నాడు. చిక్కులనుండి అతడు కాంక్షించు విముక్తి వాస్తవముగ గలుగక కేవలము స్వప్నముగా ఆగిపోవుచున్నది.

మన యోగక్షేమభారమును ఆంగ్లప్రభువులు వహింతురను నమ్మకముండిన కాలము దాటినది. మనకు సమస్తయోగక్షేమములును సమష్టిస్వామ్యవిధానమువలన గలుగునను నమ్మకము ప్రబలుచున్న కాలమిది. కాని మనల స్వతంత్రులనుగ నొనర్పనుద్దిష్టములైన విధానములే మనల బానిసలను నొనర్చు విధానములుగ మాఱుటకు ఎంతోకాలము పట్టుటలేదు. ఉద్యమమునకు మీరు ఏపేరైనను

పెట్టవచ్చు కాని దాస్యమే స్వాతంత్ర్యము కాజాలదు. 'ఇది స్వాతంత్ర్యప్రకారవిశేష' మనుచు దాస్యము నంటగట్టు ఉద్యమములు కోకొల్లలుగ సాగుచున్నవి. సామాన్య మానవుడు దిగ్భ్రమలో తగుల్కొని వెలువడ నేరకున్నాడు.

సమష్టిస్వామ్యవిధానమును ఆధ్యాత్మికపు పునాదులపై నెలకొల్పవలయును. అది ప్రజలను కష్టదుఃఖసాగరమును దాటించి అనంతతత్త్వము నొద్దకు జేర్చునదిగ నుండవలయును. అట్లు లేకున్న సమష్టిస్వామ్యవిధానము దారుణ నిరంకుశ ప్రభుత్వ మగును. వ్యక్తి కొక రొట్టె తునుక నందించిన చాలదు. సమష్టిస్వామ్య విధానము ప్రజలకు అన్నింటను పరిపూర్ణతను సమకూర్చునదై యుండవలయును.

మానవు డుదాత్తుడుగ పరిణమింపలేదు. కాని ప్రకృతిశాస్త్రవిజ్ఞానఫలముగా అతిఘోర మారణశస్త్రము లతని చేతులలో పడినవి. స్వార్థసాధనకై సంఘర్షించు మానవు లట్టి శస్త్రముల జూపి యొండొరుల బెదరించుకొనుచున్నారు. మానవున కాయుధ బలము పెంపొందుచున్నది కాని విశ్వశ్రేయఃకాంక్షా రూపమైన వివేక మలవడలేదు. వివేకసనాథము కాని మారణాయుధసంపద విపత్కరము. తనలో ఉదాత్తతాపరిణతిని మానవుడు కలిగించుకొన్ననే వివేక మమోఘముగ పనివడును. అది కలుగకుండునంతవఱకు శాస్త్రవిజ్ఞానపరతయు సమష్టిస్వామ్యవిధాననిరతియు మానవుని ఐహికసుఖలాభము లనెడి యొండమావుల వెంబడి పరుగులు వాఱించును.

ఉత్పత్తికేంద్రాలను సమష్టిస్వామ్యము క్రిందికి తెచ్చినంతమాత్రమున మనము కనుచున్న కలలు నిజములుగ పరిణమింపవు. మానవునిలోని దురాశలును పేరాశలును కొంలిత ములు కావలయును. మానవుని వచ్చుబడి పెరుగుటతో అతని అక్కఱలును పెచ్చు పెరుగునేని ఎట్టి మేలును లేదు. 'సహిభవతి దరిద్రోయస్య తృష్ణా విశాలా' 'ఎవని అక్కఱలును ఆశలును పెరుగుండునో వాడే దరిద్రు' డనెడి భర్తృహరిసుభాషితమును స్మరింపుడు.

ప్రజల జీవితస్థాయిని పైమెట్టెక్కింపవలెననుట సకలప్రజానాయకులు పాడెడి పల్లవిగా నున్నది. కాని అందులోని మర్మమును గ్రహింపవలయును. జీవితస్థాయి యున్నతమగుటతోబాటు చిత్తోన్నతియు నొనగూడవలయును–లేకున్నచో మానవుడు తన వినాశమునకే దారి చేసికొనును. గొప్పలను సాధించుకొనుటకై విప్లవములను లేవదీయును. విప్లవము పోటెక్కినప్పుడు అది అచిరకాలములోనే హింసాకాండగ రూపొందునని చరిత్ర మనకు తెలుపుచున్నది.

ప్రపంచమున పెక్కు ప్రాంతాలలో చూడుడు–ప్రజలు లేపిన విప్లవాలు వారికే ప్రతికూలములుగ పరిణమించుచున్నవి. స్వశాఖాదురభిమానులు విప్లవనాయకులగుచున్నారు. ప్రాచీనకాలమున స్వమత దురభిమానులు దేవుని పేరు చెప్పి కుత్తుకలు కత్తిరించినట్లు ఈ కాలమున స్వశాఖాదురభిమానులు ప్రజల పేరు చెప్పి హింసాకాండను నిర్వహించుచున్నారు.

'ప్రజల క్షేమమునకు మేము చెప్పు దారియే దారి, వేఱుదారిలే' దనెడి యీ స్వశాఖాదురభిమానుల మొండిపట్టుచే శాఖావైషమ్యములు పెరుగును, స్వేచ్ఛ అంతరించును, భద్రత మటుమాయమగును, ప్రజలనుక్షణభయవిహ్వలులుగ నుందురు. కలిగిన ఫలితము లివియైనను కోరిన ఫలితము లివి కావు కదా.

మానవుని జీవిత పరిస్థితుల నొకవంక చక్కజేయుచు మఱొకవంక అతనిని ఉదాత్తునిగ పరిణమింపజేయవలయును. ఇట్లు ఈ రెండును సాగక, మొదటిదానియందుమాత్రము శ్రద్ధవహింతుమేని తొలగు చిక్కులకంటె కలుగు చిక్కులు హెచ్చగును. మానవుల జీవితములతో చెలగాడబూనుకొనుచుండు వారు అందుకు అర్హత బొత్తిగా లేనివారు. హృదయవిశుద్ధిని తా మలవఱచుకొనక ప్రజల జీవితపరిస్థితులను జక్కజేయబూనుట అపత్కరము. అందుకు బూనుకొన్నవారికి చుఱుకైన బుద్ధియు నిస్స్వార్థపరతయు విశ్వమానవ ప్రేమయు నుండవలయును. ఉన్నచో మార్పులు, రక్తపాతము లేక, శ్రేయస్సాధకము లగుచుండును.

దేశప్రభుత్వాలవారు చక్కని ప్రణాళికల ద్వారా రాజకీయసాంఘికపరిణామములను సాధింపజూచుచున్నారు. కాని ఆ ప్రణాళికలన్నియు మానవుల జీవితపరిస్థితులను జక్కబఱచుటయందుమాత్రమే శ్రద్ధావంతములై మానవుల ఆధ్యాత్మికపారమార్థిక రంగములందుపేక్ష గల్గియున్నవి. వ్యక్తివిలువ తగ్గిపోవుచున్నది. అతనిచుట్టు నున్న యితరవస్తువుల విలువ విపరీతముగ హెచ్చిపోవుచున్నది.

ఎక్కువ వస్తువులను ధన మిచ్చి కొనగల శక్తిని ప్రజలకు సంపాదించుటే వారి జీవిత పరిస్థితిని జక్కబఱచుట అను భ్రాంతి సర్వత్ర ఉన్నది. ఒక హద్దు దాటిన పిమ్మట వస్తుసమృద్ధి హెచ్చుకొలదియు వాని యవసరమును ఉపయోగమును తగ్గుచుండును. అవి ఖర్చుపడక మనమే ఖర్చు కావలసివచ్చును. వస్తుసమృద్ధితోబాటు శీలాభివృద్ధియునున్న, శీలాభివృద్ధియే హెచ్చుగ నున్న — దేశచరిత్ర ఇప్పుడున్నట్లు కాక మేలైన రీతిలో నుండెడిది.

మానవునిలో ఉదాత్తతను రూపొందించి పెంపొందించునది ధర్మమే, కావున పురుషార్థములలో దాని నగ్రమైనదానినిగ గణింతురు. ధనమునకు గల విలువను హెచ్చించునదియు ధర్మమే. ప్రజోద్ధరణప్రణాళికల నేర్పఱచువారందఱును ఈనిజమును గుర్తించి ధర్మమునకు తమ ప్రణాళికలలో సముచితమైన స్థానము నొసగవలయును. ధర్మప్రవర్ధకముకాని ప్రణాళిక ప్రజలను మ్రింగివేయునదిగ పరిణమించును.

ఉత్పత్తికేంద్రాలను మనవశమం దుంచుకొన్న జాలదు. ఉత్పత్తికై ఆధునికవిధానాల ననుసరించినంతమాత్రమున చాలదు. ఉత్పత్తికి కేంద్రస్థానీయుడైన మానవుని విస్మరింపరాదు. మానవుని మానవత్వము పెంపొందవలయును. దీనిని మనకు గఱపునది ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రము. మానవుని మృగస్థాయినుండి ఉద్ధరించి మానవస్థాయినందించినవారు విప్లవకర్తలే, కాని వారు మానవునిలోని దివ్యతను గుర్తించి మానవస్థాయినుండి అతనిని దేవస్థాయికి నుద్ధరింతురేని వారి విప్లవములు ఇంక నెంతో విజయప్రదములగును. దీనిని మానవాళికి భవిష్యత్కల్పమున నిరూపింపబోవునది ఆధ్యాత్మికశాస్త్రమే.

మానవుల లోటుపాట్లచే విప్లవములు చెడవచ్చు; సాగుననుకొన్నవి సాగకపోవచ్చు, ఆగుననుకొన్నవి ఆగకపోవచ్చు. కాని కార్మికుల పురోగతిని మాత్ర మెవ్వరును అరికట్టజాలరు. వారి పురోగతియే ప్రకృతియుగధర్మము. వారికి వికాసము సర్వతోముఖముగ గలిగినచో అంతకు మించిన శ్రేయము వారికి వేఱొకటి యుండబోదు. తన కుండునది గొడ్డుబలము కాదనియు ఆత్మబల మనియు కార్మికుడు గుర్తింపవలెను. ఇప్పటి కేమో కార్మికునకు లక్ష్యము తనవైహికసంపదభివృద్ధియందు మాత్రమే యున్నది. వారికి పారమార్థిక సంప

దభివృద్ధినికూడ సమకూర్పవలెనని నాయకులు గుర్తించిన జాడ ఏదీ? లక్ష్యసాధనకు తామనుసరించు మార్గము నిర్దుష్టమైనదిగ నుండవలయునని యైనను వారు మెలకువ చెందకున్నారు. హక్కులపై అపేక్షయు బాధ్యతలపై ఉపేక్షయు చూపుచున్నారు. ఇందుచే నష్టము పెట్టుబడిదారులకుమాత్రమే కాదు, కార్మికులకును గలుగుచున్నది. సమయమువచ్చినప్పుడు చూడుడు; కార్మికులలో ఒక వర్గమువారు మఱొకవర్గమువారి కుత్తుకలు నులుముట కెంత ముందుకు పరుగులెత్తుచుందురో!

కాబట్టి కార్మికులకు తమ ఆర్థికసుస్థితియందక్కఱ గలుగుటతోబాటు పారమార్థికపరతయు నలవడవలయును. అప్పుడే వారికి పరిపూర్ణత చేకూరును. పరతత్త్వమం దభిరుచియు నభినివేశమును దృఢపడ్డధీరులే బలయుక్తులు. 'సత్యము'నకు పక్షపాత ముండదు. కావున విముక్తి అందఱికిని గలుగవలెనని యుండుటే ప్రాప్తము; 'సత్యము'నకు పగ యుండదు. ప్రేమయే అందఱిపట్ల నుండును. త్యాగముగ రూపొందుటే ప్రేమస్వభావము. దేనినైనను సరే ఇచ్చుటే దానిని శాశ్వతముగ పడయుటకు దారి. మోక్షము నీకు కలుగగోరుదువేని మొదట ఇతరులకు కలిగింప పాటుపడుము. 'మావర్గము వారికి మాత్రమే మోక్షము కలుగవలె' నని కోరువారికి నిజమునకు తమ వర్గమువారిపై నైతము ప్రేమ లేదు.

శ్రీ శివానందస్మృతులు—40-41

శ్రీమత్ప్రవ్రాజిక శ్యామాప్రాణ

క్రీ. శ. 10–4–1929. (బుధవారము)
(బేలూరు మఠము)

శ్రీమహాపురుషులు భోజనముచేయుచు "చూడుము, ఈ భోజనము మందువలె తినుచున్నాను. నిజముగా ఆహారము ఔషధమే కదా! శ్రీశంకరాచార్యులవారు "క్షుద్వ్యాధిశ్చ, చికిత్స్యతాం ప్రతిదినం భిక్షౌషధం భుజ్యతాం "ఆకలిరూపమగువ్యాధికి చికిత్స చేయుము – భిక్షౌషధమును సేవింపుము." అన్నారు. ఆకలికూడ ఒకవ్యాధియే సుమా. మందుద్వారా వ్యాధికి ఉపశమనము కలుగునట్లుగ, క్షుధారూపవ్యాధికి, ఆహారముద్వారా ఉపశమనముకల్గుచున్నది. ఇట్టిభావనతో ఆహారము దినవలెను. శంకరాచార్యులవారు మహాజ్ఞాని. అందుచేతనే వారిట్లు పలుకగల్గిరి. ఆత్మకు ఆకలిదప్పులు లేవు. ఆత్మకు ఎట్టివికారములు లేవు. శుద్ధచైతన్యస్వరూపము. పరమాత్మకు ఆకలిదప్పులు లేవు – అవన్నియు దేహధర్మములే సుమా!

క్రీ. శ. 18–4–1929. (గురువారము)
(బేలూరు మఠము)

సాయంకాలము సుమారు 5 గంటల సమయమున ఒకసన్న్యాసి వచ్చి, శ్రీమహాపురుషులకు నమస్కరింప, శ్రీవారు వెంటనే "క్షేమమేమైన కలదా" అని ప్రశ్నించిరి. సాధారణముగ ఈసన్న్యాసి, అట్టిసమయమున శ్రీమహాపురుషులగదికి వచ్చెడివాడు కాడు, అందుచే వారతనిని ప్రశ్నించిరి.

సన్న్యాసి : నిన్న నేను శ్రీమాస్టరుమహాశయుల (శ్రీమహేంద్రనాథగుప్తగారి) ఇంటికి వెళ్లితిని. వారు శ్రీఠాకూరు (శ్రీరామకృష్ణుని) గుఱించి చాలసేపు ముచ్చటించిరి.

మహాపురుషులు : ఆహా! మాస్టరుమహాశయులు! శ్రీఠాకూరుగారి మహాభక్తులు! శ్రీభగవానుని విషయముతప్ప వేఱొండు విషయమును వారు ప్రసంగింపనేరరు.

సన్న్యాసి : స్వామీ, నామనస్సులో చాల అశాంతి. సాధనానుష్ఠానముల సరిగ చేయలేకున్నాను. ఈలాగే దినములు గడచిపోవుచున్నవి. మా కిక ఏమి గతి.

మహాపురుషులు: నాయనా, శరణాగతుడవై పడియుండుము. వానికృప వినా ఏమియు కలుగజాలదు. (జపధ్యానములు) సాధనానుష్ఠానములు చేసినంతమాత్రముననే మానవునికి భగవద్దర్శనము లభించునా ఏమి? వానిని మనము చిక్కించుకొనగలమా ఏమి? అతడు కరుణించి, మన అందుబాటులోనికి వచ్చిననే, మనము వాని బొందగలము. కాని, మనము స్వప్రయత్నములచే వానిని బొందగల్గుదుమనుట కలలోని వార్త. మనకు అట్టిసామర్థ్యము లేదు-వానిని అందుకోగలశక్తి మనకు లేనే లేదు. సాధనభజనలనైనను, మానవులు ఎంతసేపు చేయగలరు? ఏదో రెండుగంటలో లేకున్న నాల్గుగంటలో, ఇంకను ఎక్కువయన్నచో ఏలాగో దినమునకు ఎనిమిదిగంటలపాటు చేయగలరు. కాని ఈలాగు సాధనచేయుటకు ప్రేరేపణయు శక్తియు, అతడే ఇచ్చుచున్నాడు. సర్వవిధముల శక్తికి అతడే ఆధారము. అతడు దయచూపి, శక్తిసామర్థ్యముల ప్రసాదించుచున్నప్పుడే మానవుడు, సాధనానుష్ఠానముల చేయగల్గుచున్నాడు. అందుచేతనే శరణాగతుడవై పడియుండుమనియే చెప్పుచున్నాను. కడుదీనుడవై ప్రార్థింపుము-"ప్రభూ, కరుణింపుము, కరుణింపుము." ఠాకూరు "నాహం! నాహం! (నేను కాదు) "త్వమేవ" "త్వమేవ" (నీవే) అని పల్కెడివారు. "భగవానుడు కృపాపరవశుడై మనచేజిక్కిననే మనము వానిని అందుకొనగలము. ఓ ప్రభూ, కృపావర్షము కురిపింపుము"

సన్న్యాసి : మహారాజ్, నామనస్సు చాల చంచలముగ నున్నది. సరిగా ప్రార్థింపలేకున్నాను. మనస్సునే స్థిరము చేయలేక పోవుచున్నాను.

మహారాజు : ఈలాగు చెప్పినంతమాత్రమున చాలదు. అతివ్యాకులచిత్తముతో ప్రార్థింపవలెను. మనస్సులో ఎన్నటికిని నిరాశాభావమును జొరనీయకు. ఆనందమనస్కుడవై యొప్పుము. తోడ్తోడ సతతము ప్రార్థింపుము. నాయనా, భగవానునికడ పొందజాలని దేదియు లేదు. అతడు సర్వమును ప్రసాదింపగలడు. ఏది కోరుకొన్నను సరియే వానినెల్ల నొసగగలడు భక్తిని అడుగుము, లేక విశ్వాసమును కోరుము, త్యాగము నర్థింపుము. వైరాగ్య మొసంగ కోరుము, వివేకమును యాచింపుము, పవిత్రతకై ప్రార్థింపుము, నీ మనోవాంఛలనెల్ల అతడే తీర్పగలడు, భగవానుడు మానవరూపమును దాల్చినది మీ కెల్లరకు మేలు చేకూర్చుటకే – వానికడ నున్నదైవీసంపద లెల్ల మీకు ప్రసాదించుటకే మిమ్ముల నిచటికి ఆకర్షించి కొనివచ్చి, మీ కెల్లరకు ఆశ్రయ మిచ్చి, మీ యోగక్షేమముల నరయుచు, మిమ్ముల తనరక్షణలో నుంచుకొనినది. మీఅంతట మీరే (ఈసంఘములో) చేరుటకు ఇచ్చటికి రాగల్గితిరా ఏమి? ఆలాగెన్నటికిని భావింపకుడు. ఆలాగు భావిం

చుట పొరపాటు. శ్రీఠాకూరే కనికరించి మిమ్ముల నిచ్చటికిని బలత్కారముగ గొని వచ్చినాడు. అతడు అహేతుక కృపాసింధువు. నాయనా, వాని ద్వారముకడ పడి యుండుము. వేచియుండుము. క్రమముగ నీవు కోరిన దెల్ల పొందగల్గుదువు. నామాటల విశ్వసింపుము. అతడు భక్తివిశ్వాసములతో మీ డెందముల నింపును. అని పలికి ఒకపాటపాడ నారంభించిరి. (బెంగాలీ)

"అపనా తే అపని థేకో మన్, జేఓ,
నాకో, కారో ఘరే!
జా చాబి తా బొశే పాబి, ఖోంజో నిజ
అంతఃపురే" ‖

["ఓ మనసా, నీవు పరాయియిండ్లకు పోకుము, నీలోనే నీవు స్థిరముగ నుండుము. నీవు నీ అంతఃపురమునందే వెదకుము. నీవు వృథాగా ఇటునటు తిరుగ నక్కఱలేదు. నీ వున్నచోటనే నీవు కోరిన కోర్కె లెల్ల ఫలించును."]

శివానంద లేఖావళి

66

మఠము, బేలూరు,
ప్రియ హరిమహరాజ్, 7 మార్చి 1916.

నిన్న ప్రొద్దున ఇక్కడకు చేరుకొంటిని. భూషణునితో వారియూరైన మహిజములో అరదినము గడపి అతనితోకూడనే ఇచ్చటికి వచ్చితిని. బ- కాని న- కాని అక్కడికి పోజాలక పోయిరి.

శ్రీరామకృష్ణుని జయంతిపూజ ప్రభాతమందే ప్రారంభమైనది. శరత్తుమహరాజు ఉండెను. అతులుడు (లక్ష్మణుడు) అర్చకుడు, నిర్మలుడు పరిచారకుడు. వేయిమందికంటె ఎక్కువగానే భక్తులు ప్రసాదము స్వీకరించినారు. మహరాజు (బ్రహ్మానందస్వామి) బాబురాము మున్నగు నందఱును అత్యంతము భోగ్యముగ నుండిన తూర్పుబంగాళయాత్రనుండి మరలి వచ్చిరి. ఇక్కడ మహరాజునకు కడుపునొప్పి కలిగి యున్నది. గంగాజలముకూడ ఉప్పనగా మాఱుచున్నది. నేను చూచుచున్నాను. ఈశ్వర సంకల్పానుసారము నే నిక్కడ నెన్నినాళ్లుండ గలనో ఎఱుగను. గంగాధరమహరాజు నిన్ననే వచ్చినాడు. అతని యారోగ్యము చాల చెడి యున్నది. కల్కత్తాలో నతడు డాక్టరు బిపిను నొద్ద వైద్యము చేయించుకొన్నాడు. చాల మట్టుకు నయ మైనది.

కుటీరనిర్మాణసామగ్రి వచ్చి చేరినదా? నీకు పైకము మే మైన లభించుచున్నదా? నీయారోగ్య మె ట్లున్నది? చలి చాలమట్టుకు తగ్గియుండవలెను. ఇక్కడ వసంతము ఉజ్జ్వలమనోహరముగ నున్నది.

రామునికి ఆరోగ్యము బాగున్నందుకు మహరాజు చాలసంతోషించెను. నా ప్రేమ ప్రణామాదికములను స్వీకరింపుము. నా ప్రేమాశీస్సులను సా-కు రామునికి క-కు అందింపుము.

సేవకుడు, తారకుడు.

67

రామకృష్ణమఠము,
బేలూరుపోస్టు, హౌరా,
ప్రియ హరిమహరాజ్, 20 ఏప్రిలు 1916.

15-వ తేది నీవు వ్రాసిన జాబు నాకు యథాకాలము చేరినది. సంగతులు తెలిసినవి. నీ

యారోగ్యము రవంత మెఱుగుగ నున్నందుకు నా కెంతో సంతోషముగ నున్నది. పర్వత ప్రాంతాలపరిస్థితులు చాల దుఃఖకరములుగ నున్నవి. ఇప్పటివఱకు వానలే కురియలే దని త్వరలో వానలు కురియ గల సూచన లైనను లేవనియు నీవు వ్రాసియున్నావు. ఇది విధి విపర్యాసముగ కన్పించుచున్నది. త్వరలో వానలు కురియునుగాక యని నేను హృదయపూర్వకముగ ప్రార్థించుచున్నాను.

అతులున కిప్పుడు చిల్కాపేటలో నుండుట సులభమే. అక్కడ ఎండలు నీకు దుస్సహముగ నున్నచో నీవు మాయావతికి పోయి కొన్నాళ్లుండవచ్చు. అక్కడి వారు అన్ని ఏర్పాట్లు చేయుటకు సిద్ధముగా నున్నారు. అల్మోడాలో కుటీరనిర్మాణమునకై నేను ఈ దినము ఇరువది రూపాయలను నారాయణునకు పంపినాను. పాల్ ఫ్రెండ్సుల అప్పును ఇక్కడినుండియే నేను కొంచెము కొంచెముగ తీర్చివేయగల నని అనుకొనుచున్నాను.

నేను బాబురామమహారాజుతో అతని అల్మోడాప్రయాణమును గూర్చి చెప్పితిని. అతడు చెప్పినాడు: ఈ ఎండలో ప్రయాణమును నే నోర్వ గలిగి యుండను. ముఖ్యముగ ఔడు రైల్వేలో, పోయినప్పు డెల్ల నాకు జ్వరము వచ్చుచుండినది. ప్రసన్న బాబు మున్నగువారు మమ్ముల నిద్దఱిని షిల్లాంగుకు పొండని నిక్కచ్చి చేయుచున్నారు. అందుంగూర్చి ఇంకను ఏమియు తీర్మానింపబడ లేదు. కాబట్టి అల్మోడాకు నే నెప్పుడు పోగలనో సరిగా చెప్పలేను. కొంత పైకమునుకూడ వసూలు చేయవలసి యున్నది. భగవత్సంకల్పానుసారము—నేను నీకుత్తరము వ్రాసెదను లెమ్ము.

కుటీరమునకు క్రింద ఊటలో నీరు లేదు, చలమయొద్దకు నడచుదారిని ఏర్పఱచుట ప్రథమావశ్యకము. నిజముగ ఏదైన హోమము మున్నగువానిని చేయని దే ఆయింట నుండుట ఎవరికిని మంచిది కాదు.

పర్వతప్రాంతాల క్షేమమునకై నేను భగవంతుని ప్రగాఢముగ ప్రార్థించుచున్నాను. నేను పోవు టేమో తప్పదు. కాని రవంత ఆలస్యము కావచ్చు.

సేవకుడు, తారకుడు.

68

రామకృష్ణ మఠము,
బేలూరు, హౌరా,

ప్రియ హరిమహారాజ్, 15 మే 1916.

10–వ తేది వివరముగ నీవు వ్రాసిన జాబును చూచుకొని ఎంతో సంతోషించితిని. ఆ జాబునకై నే నాత్రముతో నిరీక్షించుచుంటిని. భగవదనుగ్రహముచే ఆ ప్రాంతములలో మంచివాన కురిసిన దని విన్నంతనే నా దిగులు చాలమట్టుకు తీరిపోయినది. దేవు డనుగ్రహింపకున్నచో సృష్టికి సుస్థితి ఎట్లు కలుగును ?

షిల్లాంగునకు నా ప్రయాణమునకు విలంబమగుచున్నది. అచటి భక్తులు మమ్ము మఱొక పక్షము దినములు వేచియుండుమనిరి; ప్రయాణ ఖర్చులకు వారు మాకు పైకము పంపియున్నారు లెమ్ము. ఇప్పటికి కూడ అచ్చటికి పోవుద మను తీవ్రమైన కోరిక నాకు కలుగకున్నది. అందులకు కారణములు పెక్కులు. అచ్చట నన్ను ప్రబలముగ నాకర్షించునదియు నొకటి కలదు. ఏదనగా కామాఖ్యాదేవిసన్నిధానమే. అది తలపునకు వచ్చినప్పుడు తక్కిన ఇబ్బందుల కన్నిటికిని ఓర్చుకొనుట నాకు కష్ట మనిపించుట లేదు. భగవంతుడు ఏమి సంకల్పించునో చూతము... ఇప్పు డిచ్చట నొక పెద్ద భక్తబృంద మున్నది. వారి దర్శనమే బ్రహ్మానందకరము. వారిని నీవు

చూడగన్నచో ఎంతగనో ఆనందింతువు. గురుదేవుని యాదర్శములను స్వామీజీ యాదర్శములను పెక్కు రవలంబించుచున్నారు, అవలంబింప సంసిద్ధు లగుచున్నారు. దీనిని చూచి నప్పుడు ఎవరికైనను ఆనందమును ఆశాభావమును తప్పక నిండుకొనును. నీ విచ్చటికి రావలెనని కొన్నాళ్ళిచ్చట గడపవలెనని నే నభిలషించుచున్నాను. ఇతరులును అట్లే యభిలషించుచున్నారు. చలికాలమునకు ముందు నీ విచ్చటికి వచ్చుటకు సుంతయు వీలు కాదులే; (శ్రీ)...కొన్నాళ్లు మఠములో మహారాజుతో నుండునేని అతని కెంతయు క్షేమంకర మగు నని నాకు తోచుచున్నది. కొన్నాళ్లు మఠమున నుండునేని అతని మనోమాలిన్యము చాల మట్టుకు క్షాళిత మగు నని నా దృఢవిశ్వాసము. దేవుని సంకల్పానుసారము జరుగును. దేవు డతనికి ఆత్యంతిక క్షేమమును కల్గింపవలె ననుట నా యంతరంగ ప్రార్థనము.

నా షిల్లాంగుప్రయాణము జరుగకున్నచో నేను అల్మోడాకు పోవుదును, అది దేవు నభీష్టమగుచో. నాహృదయపూర్వక ప్రేమప్రణామములను అందుకొనుము; రామునకు క...కును అందజేయుము.

సేవకుడు, తారకుడు.

69

రామకృష్ణమఠము,
బేలూరు, హౌరా,

ప్రియహరి మహరాజ్, 25 మే 1916.

నీవు 20-వ తేది వ్రాసిన జాబు చేరినది. సంగతులు తెలిసినవి. ఈశ్వరానుగ్రహముచే కుటీరమునొద్ద క్రిందటి సోమవారమునాడు హోమాదులు నిర్వర్తితములైన వని నమ్ముచున్నాను. ఇప్పు డది వాసయోగ్య మనెడి వార్త నా కెంతయు సంతోషకరము. అల్మోడాలో గురుదేవున కొక చో టేర్పడుటయు గురుదేవునిపై తమ ఆస లుంచుకొన్న భక్తు లచ్చట వసింతు రనుటయు మహానందకరమైన విషయము. అటువంటిచోట ఆరోగ్యము బాగుండును. తపస్సాధనలను సంతృప్తికరముగ సాగించుకోవచ్చును. నీజాబు చదివి మహారాజు గారు కూడ సంతోషించిరి. కానాయి అక్కడికి చేరుకున్నా డనుట తెలిసి చాల సంతోషించితిని. "కే—" దేహ మింత దుర్బలముగ నున్నప్పుడు కైలాసము, మానససరోవరము మున్నగు దుష్కరయాత్రాస్థలములకు పోవుటకు మహారాజుగారు గాని, బాబురామమహారాజుగాని సమ్మతింప లేదు. అతని జాబు వచ్చుచుండగనే బాబురాము మహారాజు అందలి వార్తలను మహారాజుగారికి తెలిపెను. వెంటనే చాల నొచ్చుకొని మహారాజుగా రిట్లనిరి. "ఎంతో పుణ్యము సేకరింపబడియున్ననే మహాత్ముని సహవాసము లభించును. అది యతనికి చాల సులభముగ లభించినది. పైగా అతులునికి చేయ వలసిన యుపచారముల నన్నిటిని చేయుచున్నాడు. అతులుడును పావనాత్ముడే. వీని నన్నిటిని మానుకొని ఆ అత్యంతదుష్కరయాత్ర చేయుటవలన గలుగు ప్రత్యేక లాభము లేవియు లేవు. మరలు నప్పటికి మితిమీఱిన యనారోగ్యము అతనిని పైకొనుట ఫలితమగును.' నా యభిప్రాయమును అదే.

షిల్లాంగుప్రయాణమునకై ఏమియు చేయలేదు. ఎండవేడిమి దుస్సహముగ నున్నది. అదియు నిచ్చట గడచిపోవుచున్నది. వానకాలములో షిల్లాంగు ఎంతయు వాసానర్హము. జూనులో ఆల్మోడాకు పోవుద మని అనుకొనుచున్నాను. ఈశ్వరానుగ్రహమున కొంత

వర్షము పడునేని చాల బాగుండును. ఈ ప్రాంతములందును అనావృష్టిగానే యున్నది. దేశపరిస్థితి భయంకరముగ నున్నది. కామిల్లాలో కాటక మేర్పడినది. బంకూరాసంగతి చెప్ప నక్కఱ లేదు. అచ్చటి వారు కోరగా మహేశబాబు కామిల్లాకు ఇద్దఱు పనివాండ్రను పిలుచుకొని పోయియున్నాడు. వా రచ్చట పనిచేయుచున్నారు. భగవంతుని సంకల్పముచే బంకూరా క్షామనివారణకై ధనము కోకొల్లలుగ వచ్చుచున్నది. అచ్చట ఇరువదియైదు అడుగుల వెడల్పునను ఒకమైలు పొడవునను కాలువను త్రవ్వుచున్నారు. బావులను తటాకములను ఎన్నింటినో ఏర్పఱచినారు, ఏర్పఱచుచున్నారు...అమ్మసంకల్ప మమ్మకే తెలియును. దేశపరిస్థితిమాత్ర మతిశోచనీయముగ నున్నది.

నాహృదయపూర్వకప్రేమ ప్రణామాదికమును స్వీకరింపుము ... ఇక్కడ అందఱును ఒకరీతిగా బాగున్నారు. నిన్ను చూడవలె నని నీతో కనీసము కొన్నాళ్లుండ వలయు నని కుఱ్ఱవాండ్రు పెక్కండ్రు కోరుచున్నారు. కొందఱు మంచిబాలురే వచ్చి యున్నారు.

సేవకుడు—తారకుడు.

అనుబంధము : దారిలో కాశిని, ప్రయాగను, బృందావనమును దర్శించి శరత్తుమహారాజు కల్కత్తాకు మరలినాడు. ఈ దినమే మఠమునకు చేరుకొన్నాడు, క్షేమముగ నున్నాడు.

70

శ్రీరామకృష్ణమిషను,
బేలూరుపోస్టు, హౌరాజిల్లా;

ప్రియమహారాజ్, 26 ఆగస్టు 1916.

నీ పెద్దజాబు చేరినది. దానిని చూచుకొని చాల సంతోషించితిని. మహేంద్రబాబు మరణించి ఎనిమిదేండ్లకంటె ఎక్కువకాలమే గడచిపోయినది. వారు మరల మరల ఆహ్వానించుచునే యున్నను మనము డార్జిలింగుకు పోజాలమైతిమి. ఈసారి నేను పోవుట చాల మంచిదైనది. వా రత్యంతకృతజ్ఞులై యుండిరి. నాకును చాల సంతోషముగ నుండెను. డార్జిలింగులో స్వామీజీ జ్ఞాపకార్థము ఏమైన ఏర్పఱుపవలయు నని"..." గారి తల్లిగారు చాల కోరుచున్నది. ఆమె నా కొక భూమిని చూపినది. కాని అది నగరమునకు రెండుమైళ్ళదిగునన పల్లమున నున్నది. అక్కడికి దిగి ఎక్కుట చాల కష్టము. ఆ చోటును చూచి మరలి వచ్చునప్పుడు నాకు అమితముగ విసుగెత్తినది. అది ఏకాంతమైన చోటే, శ్మశానమునకు చేఱువుగా నున్నది, చాల చేఱువగ కాదు. ఒక రిద్దఱు సంపన్నులైన మార్వారీలు ఇందు సాయముచేయుదు మని సమ్మతించిరి. వారు ప్రస్తుతము డార్జిలింగులో లేరు, కల్కత్తాలో నున్నారు. వారు మరలి వచ్చిన వెంటనే ఈ విషయమును చర్చింతుము. అక్కడ నేను దాదాపు నెలదినము లుంటిని. ఒక్కనాడైనను నా కారోగ్యము బాగుండ లేదు. అన్నాళ్ళును నాకు కడుపునొప్పి యుండినది. అంతే కాదు. నరములనొప్పితోను బాధపడుచుంటిని.

బాబురాముమహారాజు నియమానుసారము జన్మాష్టమినాడు ఇచ్చట వైద్యశాలకు ప్రారంభోత్సవము జరిపితిమి. శ్రీరామకృష్ణుని పూజయు హోమమును నిర్వర్తింపపడినవి. భాగవతములో కొన్నిభాగములును భగవద్గీతయు పారాయణము చేయబడినవి. సాయంకాలము ఆ గదిలో కొన్ని మందులసీసాలను బెట్టితిమి. మర్నాటినుండి మందు లిచ్చుటకు ఆ గదిలోనే ప్రారంభించితిమి. జబ్బునకు కలిగిన

సంతోషము ఇంతంత కాదు. గదిలో చెమ్మ ఇంకను పూర్తిగా ఆరలేదు లెమ్ము. కాని పని జరిగిపోవుచున్నది. వచ్చురోగులసంఖ్య హెచ్చు పెరుగుచున్నది. ప్రతిదినము ఆఱువదియేడు అఱువదిఎనిమిదిమందిరోగులు వచ్చుచున్నారు. వేచియుండు రోగులకు కూర్చుండు సౌకర్యములు చేయబడినవి.

మద్రాసులో ఆశ్రమమునకు శంకుస్థాపనము చేసిరనియు పైతరగతి ఇంజనీరొకాయన ఈ విషయములో సాయము చేయుచున్నారనియు వార్త విని చాల సంతోషించితిని. మన నిర్మాణపు నమూనాను ఆయన ఎక్కువ ఆమోదించెనని విన్నప్పుడు నా సంతోషము హెచ్చినది. ఈశ్వరానుగ్రహముచే ఆపని మెల్లగా ముగియునేని అందఱు సంతోషింతురు. ఎంతో వ్యయమగు ననుటకు సందేహము లేదు. ముఖ్యముగ పునాదులను మఱింత లోతునకు దింపవలసి వచ్చినందున వ్యయము తప్పక పెరుగును. ఎట్లో దానిని ప్రారంభించితిమి ఈశ్వరానుగ్రహముచే అది తప్పక పూర్తి యగును. అందునుగూర్చి సందేహము లేదు

బెంగుళూరులో మీరందఱు ఆరోగ్యముగ నున్నారనుట నాకెంతయు సంతోషకరము. "...మహారాజు" భక్తుడు. నీకు సేవ చేయుటయందు అతని కతిమాత్రమైన ఆశ. మీరందఱు ఎచ్చట నున్నను భగవంతుడు మిమ్ము సంతోషముగ నుంచును. "...మహారాజు" అక్కడ నుండుటచే ప్రజల డెందములలో సద్విషయములు హత్తుకొనుచున్నవి, అందుకు సంతోషము...భక్తులను భగవంతుడు రక్షించును. వారు పొరపడి పెడదారి బట్టినను కరుణాప్రేరితుడై భగవంతుడు తండ్రియుంబోలె వారిని సరిదారికి తెచ్చి విడచును. లేకున్న, భక్తునకు వేఱేది గతి? బెంగుళూరులో కూరగాయ లన్నియు చౌకయనియు చాల రుచికరములనియు వినుచున్నాను. మంచిపాలు దొరకునటనే. భగవంతుడు మిమ్ము సౌఖ్య మహానందములలో నోలలాడించునుగాక. ఇది నా అత్యాంతరంగికమైన ప్రార్థనము. కూరగాయలమ్మువారిలో ఆ భక్తురాలినిగూర్చి విన్నంతనే ఆనందపరవశుడ నైతిని. భగవంతుని భక్తులు ఎల్లెడల నున్నారు. దేశకాలముల విభేదము భగవంతునకు లేదు.

ఇచ్చట ఎడతెంపు లేక వాన కురియుచున్నది. ప్రతిదినమును ఆకాశము మేఘచ్ఛన్నమై యున్నది. కాని కురియుచున్న వానలు అపరిమితములు కావు. తటాకముల జలములో ఎక్కువ పెరుగుదల లేదు...ఈశ్వరానుగ్రహముచే ఇచ్చట తక్కిన విషయము లన్నియు ఒకరీతి చాల బాగున్నవి. సుకుల మహారాజు పరిస్థితి రవంత మెఱుగుగా నున్నది ... సూర్యుడు, శ్యామాచరణుడు, సనత్తు, వరదుడు—నలుగురును కాశికిపోయి యున్నారు. ఇతర విషయములను గూర్చిన జాబును నీకు బాబురామమహారాజు వ్రాయగలడు.

నా హృదయపూర్వక ప్రేమ ప్రణామాదికములను స్వీకరింపుము. అచ్చటి కుట్టివాండ్రకందఱికిని నా ప్రేమాశీస్సులను అందజేయుము. నాహృదయపూర్వకప్రేమాశీస్సులను నారాయణయ్యంగారుకు అందజేయ మఱవకుము ... కికూడ అందజేయుము.

భవదీయుడు,

శివానంద,

ఉపనిషత్కథావళి - పిప్పలాదుని శిష్యులు కబంధి*

శ్రీరాంపల్లి శ్రీరామచంద్రమూర్తిగారు

పిప్పలాదుడు గొప్పవిరాగి. ఆయన తన ఆహారపానీయములనుగుఱించికూడ పట్టించుకోరు. తాను వసించుటకు కుటీరము నిర్మించుకొనవలెనను కాంక్షకూడ ఆయనకు లేదు. నిరంతరము సంచారములు చేయుచుందురు. ఆకాలములో పిప్పలాదుని మించిన పండితులు లేరు. నిగూఢమైన శాస్త్రవిషయములను పిప్పలాదుడు వివరించుచుండును. ఆయనకు శిష్యులు దేశము నలుమూలల నుండెడివారు. లాదుని మొట్టమొదటిపేరు మనకు తెలియదు. కాని అది తరువాత వచ్చినపేరే యని రూఢిగా భావింపవచ్చును. పిప్పలాదు డనగా పిప్పలి పండ్లు (రావిపండ్లు) తినిజీవించువా డనియర్థము. మనపూర్వుల జ్ఞానపిపాస, వైరాగ్యము మనము నమ్మలేనంతగా పెంపొందినవి. బ్రహ్మజిజ్ఞాసతోను, సమాజసేవతోను కాలము గడపు మన పూర్వులు తమ శరీరసౌఖ్యముల నేమాత్రము దృష్టిలో పెట్టుకొనెడివారు కారు. పిప్పలాదుని వలెనే కణాదుడు (నూకతిండి) కూడ జగద్విఖ్యాతుడైన మహర్షి.

ప్పలాదునిశిష్యులు, భక్తులు ఆయన నొక కుటీరములో నుంచి స్థిరనివాస మేర్పాటు చేయవలెనని భావించెడివారు. కాని ఆయనకు శారీరకసుఖము లనుభవించు తలంపు లేనందున వారి కోరిక నంగీకరింపలేదు. ఏశిష్యుడైనను మిక్కిలి నిక్కచ్చిచేసిన అతికష్టముపై నొక్క రాత్రి మాత్ర ముండెడివారు. ఉదయము మరల ప్రయాణము కావలసినదే.

ఒక పర్యాయము పిప్పలాదుడు తీర్థయాత్రలు చేయుచు గంగాయమునాసంగమస్థానమునకు వచ్చినారు. ఆకాలమునకూడ ఆప్రదేశము పేరు ప్రయాగయే. దేశము నలుమూలలనుండియు పెక్కుమంది మహర్షులు వచ్చి యజ్ఞములు చేయుటకు పూనుకొనిరి. ఇక్కడకు దగ్గఱలోనే గంగానది తూర్పుగట్టున ప్రతిష్ఠానపురము (ఝూసీ) ఉన్నది. అది మన ప్రాచీనరాజధానులలో పెద్దది. భరద్వాజమునీంద్రు నాశ్రమముకూడ ఇచ్చటనే యున్నది. ఆసమయమున ప్రయాగలో సుమారు నెలవఱకు మేలా జరిగెడిది. మేలా పూర్తియగువఱకు పిప్పలాదు డచ్చటనుండి దేశదేశములనుండి వచ్చిన మహర్షుల సందేహములను తొలగించెడివారు. ఇప్పటివలె ఆకాలమున ప్రయాగలోని మేలాలో ఆటపాటలు, నాట్యప్రదర్శనలు మొదలగునవి లేవు. చక్కగా ముస్తాబై విలాసార్థము ప్రజ లక్కడకు చేరెడివారుకారు. ప్రతిసంవత్సరము ఒక మహారాజు వచ్చి పెద్ద (ప్ర)యాగము చేసెడివారు. అందు లక్షలకొలది విద్వాంసులు పాల్గొనెడివారు. అందు పాల్గొను పండితులు ప్రజలకు శాంతిజీవితము గడపుటకు తోడ్పడు ధర్మము లుపదేశించెడివారు. దయ, ధర్మము, క్షమ, సత్యము, అహింస మొదలగువాని రహస్యములు తెలియజేసి గృహస్థుల అజ్ఞానాంధకారము తొలగించి భక్తిజ్ఞానబీజములు నాటెడివారు. ఇట్టి మేలాలవలన దేశప్రజలలో సోదరభావము పెంపొంది కలహము లంతరించిపోయెడివి. దొంగతనములు హత్యలు అసత్యము హింస మొదలగు దుర్గుణములు తలయెత్తకుండుటచే గ్రామగ్రామమున ఆనందము

*రామప్రతాపపాఠీశాస్త్రిగారి హిందిమూలమునుండి...

ప్రశాంతి తాండవించెడివి. రోగాలు, కలహాలు మచ్చునకుగూడ కన్పట్టెడివి కావు.

దైవవశమున నొక సంవత్సరము మేలాలో చేరిన మునులలో భరద్వాజుని కుమారుడు సుకేశి, శిబిపుత్రుడు సత్యకాముడు, సౌర్యుని కొడుకు గార్గ్యుడు, కత్యునిసుతుడు కబంధి, భృగుపుత్రుడు వైదర్భి, అశ్వలుని కొడుకు కౌశల్యుడు కూడ నున్నారు. వీరందఱు యువ మునులు, వేదవేదాంగపారంగతులు పరమ తపస్సంపన్నులు. పిప్పలాదుని కలిసికొని పరిపూర్ణ బ్రహ్మజ్ఞానము పొందవలె నని తలంచి వీ రందఱు విచ్చేసిరి.

మహర్షులెల్లరు సమిధలు, కుశలు, పుష్పములు, మృగచర్మములు తీసికొని పిప్పలాదుని సమీపించి భక్తి శ్రద్ధలతో నమస్కరించి "మహాత్మా, మే మందఱము బ్రహ్మవిద్య బడయుటకై మిమ్ము సేవింపవచ్చితిమి. మాయందు దయయుంచి పరమనిగూఢమైన బ్రహ్మవిద్య పరిపూర్ణముగా నెఱింగింపుడు" అని ప్రార్థించిరి.

పిప్పలాదుడు వారి నందఱిని పరిశీలనగా జూచినాడు. వా రందఱు పాతిక, ముప్పది సంవత్సరములవయస్సులో నున్న యువకులు. వారి నేత్రములలో చాంచల్యము తగ్గలేదు. మాటలలో వినమ్రత తగ్గియున్నది. ప్రాపంచిక దుఃఖములను ప్రత్యక్షముగా చవిచూచు నవకాశము వారికి లభింప లేదు.

ప్పలాదమహర్షి కొంతసేపు వారిని లించి చూచి నవ్వుచు గంభీరస్వరముతో నిట్లు పలికెను. "ఋషికుమారులార, ఇది సర్వసాధారణముగా నందఱకు నుపదేశించునది కాదు. అయినను మీకు బ్రహ్మవిద్య నుపదేశింతును. కాని ఉపదేశము పొందుటకై మీ రందఱు సాధన చేయవలసియుండును. బ్రహ్మవిద్య పరమరహస్యమైనది. అర్హతగల యధికారులకు మాత్రమే యుపదేశింపదగినది బ్రహ్మవిద్య నుపదేశము పొందదగు పవిత్రత మీకు సిద్ధింపలేదు. మీరందఱు పరమతపస్సంపన్నులు, వేదవేదాంగవేత్తలు అని నే నెఱుగుదును. కాని యింతవఱకు మీకు ధైర్యము, క్షమ, సంతోషము అనువాని యథార్థానుభవము కలుగలేదు. ఇందునిమిత్తమై మీరు నాతో నొక సంవత్సరముండి కఠోరబ్రహ్మచర్య మవలంబించి పరమాస్తిక్యము సాధనచేయవలయును. వికల్పములు, బాధలు లేని మానసికస్థితిని పొందుడు. ఇట్టి సాధనచేసిన తరువాత మీ మనస్సులలోని శంకలకు తగిన ప్రత్యుత్తరము లొసంగెదను. ఇట్టి కఠోరవ్రతానుష్ఠానవిషయమై మీ రందఱు ఒక నిశ్చయమునకు వచ్చి తరువాత నాకు చెప్పుడు." ఇప్పుడు 6 గురు ఋషికుమారులు సందిగ్ధావస్థలో పడినారు. కాని పిప్పలాదుడు చెప్పినది దప్ప వారికి గత్యంతరము లేదు. కొంతసేపు వా రార్గురు ఒకరిమొగము లొకరు చూచుకొనుచు నుండిపోయిరి. కొన్ని క్షణాలతరువాత వారార్గురిలో వయస్సున కొంచెము పెద్దవాడైన కబంధి (కత్యుని కొడుకు) సాహసముగా ముందుకువచ్చి చేతులు జోడించి "పూజ్యపాదా, మీయానతి సంతోషముగా స్వీకరించితిమి. మీతో నొక సంవత్సరము కలసి మెలసి యుండగల్గుట మా యదృష్టము. మా మనస్సులలోని చిరకాల వాంఛ సులభముగా నెఱవేఱుట మా పూర్వపుణ్యఫలమే" అని విన్నవించెను.

మిగిలిన మునికుమారులుకూడ కబంధిచెప్పిన దానికి మౌనముగానే మోదము తెల్పిరి. ఆసమయమున వారిముఖములందు ఆనందము

తాండవించినది. నేత్రములలో నుల్లాసము వెలుగొందినది.

పిప్పలాదుడు కబంధివైపు మరల చూపు ప్రసరింపజేసినాడు. అతని ముఖమండలముపై కొంతసేపటివఱకు కాంతివంతమైన దృక్కులు పరుంలె తినవి.

కబంధి తనచూపు మరలించి పిప్పలాదుని పాదములపై ప్రసరింపజేసినాడు. పిప్పలాదుడు "నాయనా, కబంధి, నాతో నుండుటవలన మీ రనుభవింపవలసిన కష్టములను మీరు గుర్తించి నట్లు లేదు. నా కెక్కడను స్థిరనివాసము లేదను విషయము మీ రెఱుగుదురు. నాయాహారాదివిషయములు ఏప్రకారముగా నున్నవో మీరు చూచుచునే యున్నారు. సంకల్పమునకు ముందు మీరు బాగుగా యోచించుకొనుట మంచిది. ఇంతవఱకే మునికుమారుడును నా అగ్నిపరీక్ష కాగలేకపోయినారు. కొంద రాఱు నెలలవఱకు నాగగా మఱికొంద ఱింకను ముందుగనే విడిచిపెట్టిపోయిరి.

కబంధి కొంతసేపు యోచించి చేతులు జోడించి వినీతస్వరముతో "పూజ్యపాద, మా సంకల్పము ఎప్పుడును చలించునది కాదు. నేను తమపాదసన్నిధిని నివసించి జీవితము ధన్యముచేసికొన దలచితిని. నా సంకల్పమునకు విఘాత మిప్పుడే కాదు ఎప్పుడును సంభవింపదు" అని పలికి మౌన మవలంబించినాడు. కబంధి ప్రక్కననిలిచిన మిగిలిన ఋషికుమారు లందఱు ఒకసంవత్సరము పిప్పలాదునివెంట సంచరించి కఠినబ్రహ్మచర్య మవలంబించుటకు తమసంసిద్ధతను వెల్లడించిరి. అది తమభాగ్య మని విన్నవించుకొనిరి.

పిప్పలాదుడు "ఋషికుమారులార, మీరు చెప్పిన ట్లంగీకరించితిని. నేటినుండి మీరందఱు నాతో నుండుడు. మనస్సును ఇంద్రియములను వశపఱచుకొనుట సాధనచేయుడు. మనస్సు మిక్కిలి చంచలమైనది. దుర్గ్రాహ్యమైనది కాన ముందు మనోనిగ్రహ మలవఱచుకొనుడు. మనోనిగ్రహము సాధించుటకు ముఖ్యమైన, కఠోరమైన యుపాయము కర్మేంద్రియములను జ్ఞానేంద్రియములను వశపఱచుకొనుట, మెల్లమెల్లగా నభ్యాసము చేసికొనుచు, మధ్యలో తటస్థించు కష్టములను అతిక్రమించుటకు ప్రయత్నింపుడు. త్రికరణశుద్ధిగా మీ కాస్తిక్యము అలవడిన దని నేను భావించినప్పుడు మీకు బ్రహ్మవిద్య నుపదేశింతును. అప్పుడు మీ మనస్సులోని సందేహము లన్నియు తగిన సమాధానములు చెప్పి తొలగింతును" అని వివరించెను.

ఋషికుమారులు పిప్పలాదు ననుసరించి సంచరించుచు నిగ్రహ మలవఱచుకొనుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. వా రార్గురును తమ తమ యాశ్రమములకు తమ నిశ్చయమును తెలియజేసి యానాడే పిప్పలాదుని శిష్యులుగా జేసిరి.

మునికుమారు లార్గురును మహర్షి వెంట తిరుగుచు బ్రహ్మచర్య మవలంబించి శాస్త్రప్రకారముగ నియమపాలన మొనరించిరి. ఇంద్రియములను మనస్సును వశపఱచుకొనుట నేర్చిరి. వారిలో నపూర్వమైన యాస్తిక్యభావము పెంపొందినది. సృష్టిలోని ప్రతి యణువునందును భగవత్స్వరూపమే గోచరించుచున్నది తమ పాండిత్యమునుగుఱించి వారి కున్న గర్వము మటుమాయమైనది.

ఒకనా డుదయము మహర్షి సంధ్యావందనాదికృత్యములు నెఱవేర్చుకొని తనశిష్యులలో పెద్దవాడైన కబంధిని దగ్గఱకు పిలిచి కూర్చుండు మని సంజ్ఞ చేసి "మీరు నాకు శిష్యులుగా

జేరి నావెంట నుండుట ప్రారంభించి సంవత్సరము దాటినది. నాకు తెలిసినంతవఱకు మీరందఱు బ్రహ్మచర్యవ్రతమును విధిపూర్వకముగ పాలించితిరి. మీకు ఇప్పటికైన సంతోషము కలిగినదో ఇంకను కలుగలేదో తెలిసికొనగోరుచున్నాను. ఎందుకనగా సంతోషమే మనస్సును ఇంద్రియములను వశపఱచుకొను ముఖ్యసాధనము.''

కబంధి వినయముగా చేతులు జోడించి ''పూజ్యగురుదేవ, మాకు లభించినదానికి, సాధింపగలిగినదానికి మీ సాంగత్యమే ముఖ్యకారణము. ఇప్పుడు మాకు కన్ను, చెవి, ముక్కు, చర్మము మొదలగు నింద్రియముల వలన నెట్టిచిక్కును లేదు. మామనస్సులలోని సందేహములు మమ్ము బాధించుట లేదు. ఇదియంతయు తమ సన్నిధానప్రభావమే. ఇట్టి యనుభవము పూర్వ మెప్పుడును లభించి యుండలేదు'' అని విన్నవించెను.

పిప్పలాదుడు కబంధి మాటలు విని గంభీరముద్ర దాల్చినాడు. కొంతసేపు శిష్యునివైపు రెప్పవ్రాల్ప కుండ తిలకించెను. కాంతివంతములైన కబంధికన్నులు గురువుగారి పదనఖములపై నిలిచినవి. ముఖమండలమున నొకవిధమైన యుల్లాసము తాండవించుచుండెను. పిప్పలాదుడు ''నాయనా, నీకు బ్రహ్మవిద్యాధికారము సిద్ధించిన దని నమ్ముచున్నాను. నన్నడుగదలచిన దడుగవచ్చును'' అని సెలవిచ్చెను. కబంధి కృతార్థు డయ్యెను. వాని సాధనయొక్క సఫలతపై గురువుగారి యామోదముద్ర పడినది. విరాగియైన పిప్పలాదుని యనుగ్రహము కబంధికి రోమాంచము కలిగించినది. శిష్యుడు లేచి గురువు చరణకమలములపై శిరస్సు నుంచినాడు. అతని కన్నులు కృతజ్ఞతవలన చెమ్మగిల్లినవి. గురువు దక్షిణహస్తముతో శిష్యుని వీపుపై నిమురుచు ''కుమారా, నీసాధనకు సంతసించితిని. నన్నడుగదలచినది యడుగ వచ్చును'' అని యనుగ్రహించెను.

కబంధి చేతులు జోడించి ''గురుదేవ, ఈ చరాచరప్రపంచమున గల ప్రాణు లన్నియు నెట్లు జన్మించుచున్నవి? నన్నీయొక్క సందేహము బాధించుచున్నది'' అని విన్నవించెను. పిప్పలాదుడు ''నాయనా, నీ వడిగిన ప్రశ్న సులభమైనది కాదు. శ్రద్ధగా నాలకింపుము. సవిస్తరముగా తెలియజేయుదును.''

కబంధి నిర్నిమేషదృష్టులతో గురువుగారి ముఖమండలము తిలకించుచు ఉపదేశామృతము గ్రోలుటకై సంసిద్ధుడయ్యెను.

పిప్పలాదుడు – ''కబంధి, ఈ చరాచర ప్రపంచమున గల జీవరాసుల కన్నింటికిని సృష్టికర్త ప్రజాపతియైన బ్రహ్మ. ప్రాణులను సృష్టించుటకై యతడు ఘోరతపస్సు (ఏకాగ్రచింతనము) చేసి తనమనస్సును జాగరితమొనరించినాడు. మనస్సును జాగరిత మొనరించి సృష్టించుటకు సంకల్పించినాడు. ఇందు నిమిత్తమై అన్నప్రాణములను సృష్టించెను. ఈ అన్నప్రాణములసంయోగమువలననే ప్రపంచమున పెక్కువిధములగు ప్రజలను సృష్టించెను. అన్నము చంద్రుడు ప్రాణము (ప్రాణరూపాగ్నికి అధిష్ఠానదైవమైన) సూర్యుడునై యున్నారు.

ఉదయము తూర్పున ఉదయించిన సూర్యుడు జీవశక్తి నొసంగు కిరణములతో ప్రాగ్భాగమందలి ప్రాణులకు వెలుగు నొసంగును. మధ్యాహ్నము దక్షిణదిశకు, సాయంకాలము పడమటిదిక్కునకు వెలుగు నొసంగును. అట్లే ఉత్తరదిశకు, పైకి, క్రిందకు, ప్రాణప్రదమైన వెలుగు ప్రసరింపజేయును. ఇట్టి సూర్యుడు

సర్వవ్యాపకమైన యాత్మస్వరూపమే. సూర్యుని వలననే చరాచరప్రపంచ మేర్పడుచున్నది.''

కబంధి గురువు చెప్పునది వినుచు అస్తమించుచున్న సూర్యుని విస్మిత నేత్రములతో కొంతసేపు చూచి ''గురుదేవా, సూర్యుని వ్యాపకత్వమునుగుఱించి యింకను వినగోరుచున్నాను'' అని పలికెను.

పిప్పలాదుడు కొంతసేపు మౌన మవలంబించి ''వత్సా, సూర్యుడు విశ్వవ్యాపి. సూర్యకిరణములు చొరలేని చోటు లేదు. అతడు జ్ఞానస్వరూపుడు. సర్వప్రాణులకు ఆశ్రయ మొసంగువాడు. అందఱకు చూపు నొసంగు దైవము. ప్రాణరూపమైన యగ్ని సూర్యుని తేజఃపుంజములోని కణము మాత్రమే.''

కబంధి – ''గురుదేవా, సూర్యునియునికి, గమనము దేనిపై నాధారపడి యున్నవి? సూర్యుని పొందు టెట్లు?''

పిప్పలాదుడు ''నాయనా, సూర్యునివలన నిర్మితమగు సంవత్సరమే ప్రజాపతి యగు బ్రహ్మగా నెఱుంగుము. సూర్యున కుత్తరాయణము దక్షిణాయనము అని రెండుమార్గములు కలవు.

''ప్రపంచమున జన్మించి సాంసారిక వాంఛలతో కర్మజాలమునపడి యుండువారు మృత్యుమార్గమని చెప్పబడు దక్షిణమార్గమును పొందుదురు. అట్టివారు దక్షిణమార్గము ద్వారా చంద్రలోకము పొందుదురు. వారికర్మల ననుసరించి పుట్టుచు చచ్చుచుందురు. బ్రహ్మచర్యము తపస్సు శ్రద్ధ జ్ఞానము అనువాని ద్వారా ఆత్మస్వరూపాన్వేషణ చేయువారు ప్రాణరూపియైన సూర్యుని యథార్థరూపము గుర్తింపగలరు. అట్టివా రుత్తరమార్గమున పయనించి శాశ్వతమైన సూర్యలోకము డయగలరు. సూర్యలోకము పొందినవారు జననమరణరూపమైన చక్రమున తిరుగ నక్కఱలేదు.

పరమపితయైన సూర్యుని విషయమై పెక్కుమంది విద్వాంసులు పెక్కురకాలుగా వివరించుచున్నారు. సూర్యుడు కాలస్వరూపు డని భావించువారు అయిదు ఋతువులు సూర్యుని అయిదు పాదము లనియు (వారి యుద్దేశములో హేమంతము శిశిరము ఒక్కఋతువే) చైత్రాదిమాసములు 12 సూర్యుని 12 అంగము లనియు భావింతురు. కొందఱు పండితులు సూర్యుడు జ్ఞానస్వరూపు డనియు, సచరాచర జగత్తునకు సృష్టికర్త యనియు సూర్యుని కిరణములలోని 7 రంగులు 7 జ్ఞానచక్రము లనియు భావింతురు. ఈ విద్వాంసులు వసంతాదిఋతువులాఱును చక్రములకు ఆకులనియు కాలరూపమైన రథముపై సూర్యు డధిష్ఠించు ననియు చెప్పుదురు. నాయనా, పండితుల యభిప్రాయములు భిన్నముగా నున్నను సూర్యస్వరూపియైన పరబ్రహ్మమే స్థూలసూక్ష్మస్వరూపములతో చరాచరప్రపంచమునకు కర్త యనుటలో సందేహము లేదు. ఈ సూర్యునివలననే సమస్త చరాచరప్రపంచము సృష్టిస్థితిలయముల నందుచున్నది.'' పిప్పలాదుని యుపదేశమువలన కబంధిసందేహము లన్నియు తొలగినవి. వాని నేత్రములు అపూర్వకాంతితో వెలుగ సాగినవి. అతని నిర్మలహృదయము సాత్త్వికానందముతో నిండిపోయినది. గురుపాదధూళి కన్నుల కద్దుకొని శిరస్సుపై ధరించినాడు.

పరబ్రహ్మముతో మన బాంధవ్యము*

శ్రీ కలగర నాగభూషణచౌదరిగారు

తత్త్వధర్మజిజ్ఞాసువులకును, సత్యాన్వేషకులకును, మానవునకు పరబ్రహ్మముతో గల బాంధవ్యమును గుఱించి సుస్పష్టమయిన జ్ఞాన మత్యంతావశ్యకము. పురాతనకాలమునుండి తత్త్వవేత్త లీ బాంధవ్యమును తెలియజేయుటకు కృషి సలిపి, భిన్నభిన్ననిర్ణయములకు వచ్చి, వాని నాధారము చేసికొని యనేకమయిన తత్త్వ ధర్మసిద్ధాంతములను చేసి యుండిరి.

కాని ప్రపంచమున గల యనేకధార్మిక గ్రంథములలో నెచటను పరబ్రహ్మప్రశంసయే కానరాదు. వ్యక్తిదేవుని (Personal God) గుఱించి మాత్రమే చెప్పబడినది. వ్యక్తిదేవుడు, పరబ్రహ్మము, రెండు నొకటేనా? కానిచో పరబ్రహ్మ మన నేమి? క్రైస్తవుల బైబిలును పరిశీలించినచో, భగవంతుడు, విశ్వమున కంతకు ప్రభువనియు, సృష్టికర్త, పాలకుడు, శాసకుడు అనియు తెలియును. దేవుని కన్ని గుణములు, లక్షణములు చెప్పబడినవి గాని, యీ దేవుడు, పరబ్రహ్మమునకు భిన్ను డని గాని, యీ దేవుడే పరబ్రహ్మమని గాని చెప్పబడియుండలేదు. పారశీకుల జెండవస్థ, మహమ్మదీయుల కొరాను మొదలగు నితర మతముల ధార్మికగ్రంథములలో కూడ, ఈ దేవుడే పరబ్రహ్మ మని యర్థము చెప్పుకొనిన తప్ప, పరబ్రహ్మ మను మాటయే లేదు.

పరబ్రహ్మ మను భావమే లేని యితరులు కొంద ఱున్నారు. వారికి దానిని గుఱించి తెలియనే తెలియదు. దేవుని యునికినిగాని, జీవబ్రహ్మైక్యమును గాని వారు విశ్వసింపరు. సర్వము ప్రకృతియొక్క యాంత్రికపద్ధతిని పదార్థముయొక్క సూక్ష్మరేణువులనుండి యుద్భవించిన దని వారు భావింతురు. భగవంతునికి, (పరబ్రహ్మమునకు,) మనకు గల బాంధవ్యమును గుఱించి యాలోచించుట కాలమును శక్తిని దుర్వినియోగము చేయుట యని వారి తలంపు. అందుచే వానిని గుఱించి చింతింపరాదు. ఈ జగత్తులో నివసించుచు, దీనిని నిరీశ్వరమయిన జగత్తుగ నెంచుచు, ఈ నిరీశ్వరజగత్తునుండి ఆత్మలేని శరీరసౌఖ్యము కొఱకు కావలసిన భోగముల నన్నిటిని పొందుటయే వారికిష్టము. మరణముతో సర్వము నంత మగు నని వారి యుద్దేశము. భౌతిక శరీరముగతియే, భౌతికవిశ్వమునకు కూడ కలుగు నని వారి నమ్మకము. పరబ్రహ్మ మనునది లేనే లేదు. దానిని గుఱించి మనము యోచింపలేము. ఈవిధమగు చింతగలవారు కొందఱు. వారికి, భౌతికవాదులని, నిరీశ్వర వాదులని, నాస్తికులని వివిధముగ నామకరణము చేయవచ్చును. వీరికి భిన్నులగువారిని, ద్వైతులు, విశిష్టాద్వైతులు, అద్వైతులు అని మూడు తెగలుగ విభజింపవచ్చును.

ద్వైతులు, సృష్టికర్త, నియామకుడు, పాలకుడు, సగుణుడు అను పరబ్రహ్మముయొక్క యొకముఖమునే గాంతురు. వారిదృష్టిలో, విశ్వనియామకుడు, సగుణుడు అనునదే సర్వస్వము. ఆయన ఈ విశ్వమును శూన్యములో నుండి సృష్టించును. మానవులను శూన్యములో నుండి సృష్టించును. ప్రతిదానికి నొక యాకారమును, నామమును ఇచ్చి పిమ్మట ప్రతిదానిని పాలించును. ఆయన మనకును, విశ్వమునకును వెలుపల నున్నాడు. ఆయన ప్రకృతికి, మనకు,

మూలము : శ్రీ అభేదానందస్వామి

మన భావనకు ఆవల నున్నాడు. ఆయన చేతిలో కీలుబొమ్మల మగుట తప్ప మన మేమియు కాము. ఇట్టి విశ్వాసము గలవారు కొంద ఱాయనకు మానవగుణముల నారోపించి, ఆ గుణములే కొండంతలుగా గల మానవునిగ భావింతురు. ఇతరు లాయనకు రూప మున్నట్లు భావింతురు. వారీసగుణునకు, సృష్టికర్తకు, విశ్వపాలకునకు మానవరూపము నూహింతురు. బైబిలు ఆదికాండలో ఈడెను వనమునం దిట్టి వర్ణనమును మనము చదువుదుము. భగవానుడు నడచెను. ఆయనకు కంఠస్వన ముండెను. ఆయన కంఠధ్వనిని విని ఆదాము, ఆయన కంట బడకుండ చెట్లవెనుక, పొదలవెనుక దాగుకొనెను. ఇశ్రాయెలు పెద్దలలో డెబ్బదిమందికూడ దేవుని చూచిరి. మోసెసు యహోవా వీపును చూచెను. యహోవా మామ్రేలో వృక్షముల క్రింద భుజించెను. బలిఅన్నముయొక్క కమ్మనివాసన కాయన సంతుష్టుడయ్యెను. యహోవాకు మన అందఱికివలె మానవగుణములు, మానవలక్షణము లుండెను. మన లోపములుమాత్ర మీ సగుణబ్రహ్మమునకు ముడిపెట్టబడలేదు. ఆయన హస్తద్వయముతో సింహాసనము నధిష్ఠించి, దుర్మార్గులను శాశ్వతమగు గ్నిలో వ్రేల్చును. సృష్టింపబడినదానికిని సృష్టికర్తకును, పాలకునకును, పాలితులకును, బానిసకును యజమానునికిని గల బాంధవ్యమే యట్టి పరబ్రహ్మమునకును మనకును గల బాంధవ్యము. బానిస తన యజమానునికి విధేయుడయి యుండి, తన విధులను సక్రమముగ నెఱవేర్చి, యజమానుని యాజ్ఞల నన్నిటిని పాలించునట్లు, మనముకూడ స్వర్గములో నున్న ప్రభువు ఆజ్ఞల నన్నిటిని విధేయతతో పాలింపవలెను. లేనిచో ఆయన మనను శిక్షించును. అట్టి మతములకును, భక్తివిశ్వాసములకును, సాధనలకును శిక్ష యను దానిభయమే మూలమయి యున్నది. మనము జీవించుచు నితరుల నేల జీవింపనీయవలెను? భయము చేత నే లేనిచో శిక్ష ననుభవింపవలసియుండును. ఒక రాజ్యములో రాజశాసనమును, పాలకుని యాజ్ఞల నుల్లంఘించినచో మన మెట్టు శిక్షార్హులమో అట్లే.

ఈ బాంధవ్యము, యూదులు, మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు అను వారిలో కనపడుచున్నది. వారి వ్యక్తిదేవునితో మఱి యే యితరసంబంధమును గుఱించి మాటలాడినను వారు వినజాలరు. 'మే మాయన బానిసలము. సేవకులము. జంతువులము. ఆయన నెన్నడును సమీపింపలేము' అని వారు సమాధాన మిత్తురు. పారసీధర్మగ్రంథములలోకూడ ఆహూరా మజ్దాసింహాసనము నధిష్ఠించియున్నట్లు కనపడును. ఆయనను కూడ నెవరును సమీపింపలేరు.

బైబిలు ఆదికాండలో, దేవుడు మానవుని తన ప్రతిబింబముగ సృష్టించె నని చెప్పబడినను, ఆ ప్రతిబింబ మన నేమో తెలిసికొనుట మిక్కిలి కష్టము. మనరూపము దేవుని ప్రతిబింబ మనియా దాని యర్థము? దేవునికి మానవరూప మున్నచో, సామాన్యమానవులు సహజముగ ప్రతిబింబ మన మన రూపమే యని యర్థము చేసికొందురు. పరబ్రహ్మమును, సర్వశక్తిసంపన్నుడునగు నీశ్వరుని మానవరూపమునుబోలి మన ముంటి మని యనుకొందురు, అయినను, సృష్టికిని సృష్టికర్తకును సేవకునికిని యజమానునికిని గల బాంధవ్యమే మిగిలి యున్నది. మనము ప్రతిబింబ మను పదము నర్థముచేసికొన ప్రయత్నించినచో, మొదట ఆదాము దేవుని ప్రతిబింబముగ సృష్టింపబడె

నని అనగా నతని యాశాపతనములకు పూర్వ మితనియందు దైవీలక్షణము లుండె ననియు, పిమ్మట వానిని గోల్పోయి పాపాత్ము డయ్యె ననియు మనకు తోచును. దేవుని ప్రతిబింబత్వ మాతనియందు లేకుండపోయెను. ఆతనినుండి మన ముద్భవించినందున పాపము లన్నియు మనకు సంక్రమించినవి. అందుచే భగవంతుని ప్రతిబింబమును మనముకూడ పోగొట్టుకొంటిమి. ఏసుక్రీస్తు భగవత్సంజనితుడగు నేకైక పుత్రుడు.ఆయనది ప్రత్యేకవిషయము. ఆయన పాపములో పుట్టి యుండలేదు. ఇతరమానవు లందఱికంటె భిన్నముగ తాను భగవంతుని యేకైకపుత్రుడ నని యేసుక్రీస్తు ఎన్నడయి నను చెప్పదలంచెనా యనున దింకను సందేహాస్పదమయిన విషయము. ఆ ప్రశ్నకు సమాధాన మింకను తేలవలసియున్నది. అందు చాల చిక్కు లుండుటచే క్రైస్తవచర్చిలవా రీ ప్రశ్న నెత్తనే యెత్తరు. మన మందఱము భగవంతునిసంతాన మయినచో, రాజకుమారుని వివాహోపాఖ్యానములో చదివినట్లు స్వర్గవాసి యగు మనతండ్రి మనను శాశ్వతమయిన యగ్నిలో నేల త్రేల్చి శిక్షింపవలెను? ఆ యుపాఖ్యానములో 'వీనిని (తనపుత్రుని) కాలుసేతులు కట్టి తీసికొనిపోయి ఏడ్పులు పెడబొబ్బలు గల యంధకారములో పడ వేయుడు. ఎందఱికి పిలుపు వచ్చినను కొలది మందిమాత్రమే యుత్తీర్ణు లగుదురు' అని రాజాజ్ఞ యయినట్లు చెప్పబడియున్నది. మత్తయిసువార్తలో 'ఓ సర్పములారా, విషపు పురుగులారా, మీరు నరకజ్వాలలనుండి యెట్లు తప్పించుకొనగలరు?' అని యేసుక్రీస్తు నుడివి నట్లు చెప్పబడియున్నది. అట్టి భావములు, స్వర్గవాసియగు తండ్రి, కరుణామయుడు, ప్రేమస్వరూపుడు నగు తండ్రి తనబిడ్డల నెట్లు శాశ్వతమయిన యగ్నిలో త్రేల్చి శిక్షించు నను తలంపున కెదురుతిరుగునట్లు చేయును. ఈ భావములు శతాబ్దములుగ మనకు నేర్ప బడి బోధింపబడుచున్నవి. కాని యవి భగవంతునిగూర్చిన మనభావనను మార్పగలవా? పరబ్రహ్మమును గుఱించి, పరబ్రహ్మమునకు మనకు గల బాంధవ్యమును గుఱించి అవి యేవయిన క్రొత్తవిషయములను మనకు తెలుపుచున్నవా? ఏమియు లేదు. మనము శూన్యమునుండి పుట్టితిమా, పూర్వమునుండి యుంటిమా యను ప్రశ్న లన్నియు సమాధానములేని గుప్తవిషయములుగ విడిచిపెట్ట బడినవి. ఈ ధార్మికగ్రంథపఠనమువలన, ఆత్మయొక్క స్వభావమును, దానికి దేవునితో గల యథార్థసంబంధమును, మనము మరణానంతరము కూడ జీవించుచు మరల నీ భూమి మీదికి వత్తుమా లేదా యను విషయమును తెలిసికొనలేము, అర్థము చేసికొనలేము. అవి యన్నియు మనకు గుహ్యములు. మనకు కొన్ని సూత్రములు, సిద్ధాంతములుమాత్ర మియ్యబడినవి. వానియందు మన కిష్టమున్నను లేకున్నను, అవి మన కుపకరించినను లేక పోయినను వానిని మనము తప్పనిసరిగ నంగీకరించియే తీరవలెను. వాని నంగీకరించి సత్యములని విశ్వసింపవలెను.

ఇతరవర్గములకు చెందిన ద్వైతులు, సగుణుడగు భగవంతుడు ప్రకృతికి విశ్వమునకు భిన్నముగ నుండుననియు, కాని శూన్యము నుండిమాత్రము దేనిని సృజింపజాల డనియు విశ్వసింతురు. ఆయన సర్వమును ప్రకృతి పదార్థమునుండి సృజించును. వారి యభిప్రాయము ననుసరించి, దేవునితోపాటు ప్రకృతి కూడ ననాది శాశ్వతము. దేవుడు శాశ్వతుడు. ప్రకృతి శాశ్వతము. ప్రత్యగాత్మలు శాశ్వత

ములు. ఆత్మలు ప్రకృతిలో నుండును. సృష్టి కాలమందు ఈశ్వరుడు వానిని ప్రకృతినుండి వెలికి లాగి జంతుజాలములుగను మానవులు గను చేయును. భారతదేశమునను ప్రపంచమున నితరభాగములలోను గల యితరద్వైత మతముల ననుసరించి, ప్రకృతిలో నదివఱకే యున్న దానిని వెలికి దీయుటయే సృష్టి. వారి యభిప్రాయములో సృజింపబడినవానికిని సృష్టి కర్తకును, బానిసకును యజమానునికిని గల సంబంధమువలె మాత్రమే గాక, వ్యష్టిఆత్మకును దేవునికిని గల సంబంధము, పుత్రునికిని, ప్రేమించు తండ్రికిని గల సంబంధమువంటిది. ఈశ్వరుడు తనపుత్రుని శిక్షింపడు. ఆయన దుర్మార్గులను శిక్షింపడు. ఈ తెగకు చెందిన ద్వైతులు, శిక్షణ, రక్షణయనుప్రశ్నకు కార్య కారణధర్మమును సమాధానముగ చెప్పుదురు. ప్రతికారణము నొకకార్యము కలిగింపవలెను. ఈ కార్యకారణ (క్రియప్రతిక్రియ) ధర్మము మానవకోటి కంతటికిని వర్తించును. దానినుండి తప్పించుకొనలేము. మన మేదయిన దుష్కార్యము నొనర్చినచో, క్రియప్రతిక్రియధర్మము ననుసరించి దానిఫలితము తిరిగి మన కడకు వచ్చి దాని ననుభవింతుము. వ్రేలి నగ్నిలో నుంచినచో నది కాలును. వ్రేలి నగ్నియందుంచుట యను క్రియవలన కాలుట యను ప్రతిక్రియ వచ్చి బాధపడుదుము. అందుచే ప్రతిచెడ్డపనియు సహజముగ బాధను కలిగించును. సైతానుగాని, మఱియొక పాపనిర్మాత గాని కలడని విశ్వసింప నవసరము లేదు. శాశ్వతశిక్షాకేంద్రముగాని, నరకజ్వాలగాని యెచటను లేదు. కాని దుష్టుల యాత్మలు దారి తెన్ను తెలియక తడవుకొను నొక విధ మయిన యంధకారముమాత్ర మున్నది. చని పోయిన పిమ్మట తా మెచట నున్నదియు వారికి తెలియదు. దారి తెన్ను తెలియదు. అజ్ఞానములో నుందురు. ఈ లోకమున చాల మంది యజ్ఞానతిమిరమున బడి కొట్టుకొను చున్నట్లే, యేమి జరుగనున్నదియు వారికి తెలియదు. వారు దేనిని చూడరు, చూడ జాలరు. కన్నులు మూసికొనిన ట్లుండును. వారిదృష్టి మిక్కిలి హ్రస్వముగను సంకుచితముగ నుండును. వారు పర్యవసానము నాలోచింపక యొక విధమయిన పని చేయ నారంభింతురు. అదియే మనము 'నరకము' అని పేర్కొను స్థితి. ఈ లోకమునకూడ మన మంధకారములో జీవించుచున్నచో, నరకమున నున్నట్లే. ఈ లోకమున నొకవ్యక్తి యంధకారములో నుండి యే ధర్మమును తెలిసికొనలేదని యనుకొందము. జీవితమంతయు పరమ మూర్ఖునివలె తప్పులే చేసె ననుకొందము. చనిపోయినపిమ్మట నత డొక్కసారిగ సర్వజ్ఞుడగు దేవత యగునా? ఎప్పుడును కాడు. అతడు భౌతికజీవితములో నెట్లుండెనో, అట్లే యుండును. ఆత్మహత్య చేసికొనినవాడు, మరణానంతరము తా నెచట నున్నదియు తెలిసికొనజాలడు. అంతయు నంధకారము, అగమ్యగోచరముగ నుండును. అతడు కొన్నిధర్మముల నుల్లంఘించి దాని ఫలితమును తెచ్చిపెట్టుకొనెను. దానితో నీశ్వరుని కేమి సంబంధము? సైతానుయొక్క లేక పాపమును సృష్టించు మఱియొకరియొక్క యావశ్యకత యేమి?

కనుక భారతదేశమునుండి సైతానును గాక సగుణబ్రహ్మమునుమాత్రమే విశ్వసించు ద్వైతులు, మానవుల యాత్మ జీవితమును నడపు కొన్నిధర్మములను తెలిసికొనిరి. పాప నిర్మాత కలడని నమ్మువారు, ఆ ధర్మము యొక్క యొకభాగమునకు మానవరూపము నిచ్చి, ఆ మానవరూపధారియగు పాపమునకు

భీతి నొందుచున్నారు. ఇది కేవలము కల్పనా మాత్రమే. మన మనస్సునకు వెలుపల పాపము నకు రూప మెచటను లేదు.

సత్కార్యములను చేయువారు, ఆయురారోగ్య భాగ్యములను ప్రాపంచికసుఖముల నన్నిటిని అనుభవింతురు. సంస్కారములతో జన్మించినవాడు, వానిని పూర్వజన్మనుండి తనతో తెచ్చుకొనుచున్నాడు. ఆత్మలు ఆకస్మికముగ తయారుచేయబడినవి కావు. అవి పరిణామములో వివిధములయిన దశలను పొందుచు క్రిందినుండి పయికి పోవుచు, అనేకములయిన యనుభవములను సంపాదించుచు పరబ్రహ్మజ్ఞాన మను చరమలక్ష్యమునకు ప్రయాణమును సాగించుచున్నవి. పరబ్రహ్మమును తెలిసికొనుటయే అందఱి లక్ష్యము. ఇపుడు పరబ్రహ్మ మన నేమియో తెలియక పోయినను, ఎప్పటికయినను మన కన్నులు తెఱవబడును. ఎపుడో ఒకప్పుడు మఱియొక విధమగు నున్నతమయిన జ్ఞానమును పొంది, మన జీవితములను నడపు ధర్మముల నేనాటి కయినను అవగాహన చేసికొన గలుగుదుము. ప్రస్తుతము వానినిగుఱించి మనకు తెలియదు. అందుచే మన పరిణామము పూర్తికాలేదు. ఆదర్శమగు మన లక్ష్యమును ఆస్థితిని సాధించు వఱకు మనము పరిణామమును పొందుచు, దినదినాభివృద్ధిని గాంచుచున్నాము. పరబ్రహ్మ మన నేమో తెలిసికొనగలుగుటకు ముందు మన యాధ్యాత్మికాభివృద్ధిలో వివిధదశల పరిణామమును మనము దాటవలసియుండును. మున్ముందు భౌతికశరీరముతోను, దానికి విశ్వముతో గల సంబంధముతోను ప్రారంభింతుము. పిమ్మట పయినుండి క్రమముగ లోనికి కేంద్రమునకు పోవుదుము. విశ్వమున కావల నుండువాడును, శూన్యమునుండి సృష్టించువాడు నగు సగుణబ్రహ్మము మనకు తెలిసి యుండినచో, మనము క్రమముగ నీ తప్పుఅభిప్రాయములను తప్పుభావనల నన్నిటిని తొలగించుకొనగలుగు స్థితికి వచ్చి, భగవంతుని స్వభావమును స్పష్టముగ తెలిసికొని భగవంతునికి మనము కల్పించు లక్షణములను విమర్శించి, పిమ్మట నీ యన్ని భావనల కధిష్ఠానమగు పరమసత్యమును తెలిసికొందుము. ప్రస్తుతము మనము మానవుని మనస్సుచే సృష్టింపబడిన మానవదేవు నారాధించుచున్నాము. నిజమయిన దేవుడు దూరమున నెచటనో యున్నాడు. సగుణ బ్రహ్మమునకు ప్రణామము చేయునపుడు మనము మానసికముగ నొక మూర్తిని భావించు కొందుము. ఆమూర్తి మన మనఃకల్పితము. క్రీస్తును తలంచినపుడు ఆయన మూర్తిని మానసికముగ భావింపవలసియుండును. క్రీస్తు పటమును గాని విగ్రహమును గాని చూచి యుందుము. దానివలె నుండునట్లు, దానిని పూర్తిగ పోలియుండునట్లు మనస్సులో నొక మూర్తిని భావింతుము. అది కేవలము మన స్సులో పుట్టినదే. అసలు క్రీస్తు ఎచటనో యున్నాడు. కొందఱు చిత్రకారులు క్రీస్తుకు నీలనేత్రములు, బంగారువన్నె గల కేశములు నున్నట్లు చిత్రించి యున్నారు. క్రీస్తున కట్టి వేవియు లేకే యుండవచ్చును. ఆయన ఆశియాఖండమున జన్మించెను. నల్లని కేశముల తోను నేత్రములతోను జన్మించెను. కాని తెల్లజాతులవారు తమవలె తెల్లగ, నీలనేత్రములతో బంగరురంగుగల వెండ్రుకలతో నుండు నని యూహించుకొందురు. అట్టి మూర్తిని మనస్సులో కల్పించుకొని దాని ముందు మోకరిల్లి ప్రార్థించుచున్నారు.

అట్లే యహోవాను గుఱించి గాని మఱి యొక వ్యక్తిదేవుని నామమును గాని స్మరించి

నపుడు ఆయన నామమును జపించుచు, మానసికముగ నాయనమూర్తిని బహుశః పెద్దయాకారము, అంతు లేని బలము, శక్తి, జ్ఞానము, అన్నిటిని చూచు కన్నులు – మొదలయినవానితో నూహించుకొందుము. అవి యన్నియు మనోభావములే గాని మఱేమియు కావు. పరబ్రహ్మ మన నేమియో తెలిసికొన యత్నించినపుడు మన మీ భావనలనన్నిటిని నతిక్రమింపవలసియుండును. ఈ భావనలన్నియు పరబ్రహ్మజ్ఞానోపలబ్ధికి సోపానములుమాత్రమే.

అందుచే వ్యక్తిదేవుని భావించుకొనుట మొదటిమెట్టు. పిమ్మట క్రమముగ నభివృద్ధి గాంచుచు, విశ్వమున కావల మేఘములలో నాకసమున నున్న వ్యక్తిదేవునికంటె నున్నతమును; గొప్పదియు నను భావనలోనికి పోవుదుము. దానిని విశిష్టాద్వైతమందురు; దేవుడు ప్రకృతినుండి వేఱుగ లేడు. ఆయన ప్రకృతిలోనే నివసించుచుండును. ఆయన యెచటనో దూరమున లేడు. సమీపమున, సర్వాంతర్యామి యయియున్నాడు. ప్రకృతికి వెలుపలనుండి శాసించుట లేదు. శరీరమును పాలించుచు ఆత్మ యున్నట్లే, భగవంతుడు లోపలినుండియే ప్రకృతిని పాలించుచున్నాడు. ఆత్మ శరీరములో నుండియే శాసించుచున్నది. అట్లే యీశ్వరుడు ప్రకృతిలో నుండియే ప్రకృతిని శాసించుచున్నాడు. ఆయన ప్రతియణువునందు నున్నాడు. సూర్యమండలములో, సూర్యచంద్రతారకలలో, పృథ్వియందు, మనశరీరములలో, ఆబల్ల, యీకుర్చీ, అది యిది యన నేల, సర్వమునందును, అన్ని యెడల నున్నాడు. ఆయన సర్వోపగతుడు. ప్రాకృతికశక్తులన్నియు నాయన సంకల్ప వ్యక్తీకరణములుమాత్రమే. వ్యష్టి మనస్సుల సమష్టి ఆయనమనస్సు. అదియే విశ్వమనస్సు. వ్యష్టిసంకల్పముల సమష్టియే ఆయనసంకల్పము. ఆయన కసంఖ్యాకములగు నేత్రము లున్నవి. అన్ని కన్నులతోను చూచును, అన్ని చెవులతోను వినును, అన్ని మేధస్సులతోను ఆలోచించును, అన్ని చేతులతోను పనిచేయును. ఆ విశ్వవిరాట్పురుషునిలో మన మొకభాగము, అంశము. ఆయన మహత్తరమయిన పరిపూర్ణము. మనమాయనలో జీవించి, మనుచున్నాము. ఆయన వినా ఏమియు లేదు. ఈ భావన, భగవంతుని, జగత్తును సమన్వయముచేయును. వ్యక్తి దేవుని కంటె, నిది విశ్వాత్మకమయినది. విశ్వాత్మకము మాత్రమే గాక అనుష్ఠానయోగ్యము కూడ నయి యున్నది. ఇది భగవచ్చైతన్యములో నాదర్శజీవితమును జీవించుటకు మనకు తోడ్పడును. భగవంతు డెచటనో దూరమున నున్నాడని, మన మాయనను చేరజాల మని తలంచినచో, భగవచ్చైతన్యయుతమగు నాదర్శజీవితము మనకు లభింపనేరదు. అందుకు భిన్నముగ, భగవంతుడు మన యంతరంగమున నున్నాడని, మన మాయనయందే జీవించి నడయాడుచుంటిమని మనము గ్రహించినచో, మనము చేయు పను లన్నియు మనవి కావనియు, మన మొకానొకదైవీశక్తిచే, పరాసంకల్పముచే నడుపబడుచుంటి మనియు, అదియే సర్వమును పాలించి శాసించు ననియు గ్రహింపగలుగుదుము. మొదట వర్ణింపబడిన ద్వైతవాదులు చెప్పినట్లు, భగవంతుడు, శూన్యములోనుండి దేనిని సృష్టింపడు, ఆయన విశ్వమునకు నిమిత్తోపాదానకారణములు రెండు నయి యున్నాడు. ఆయన మనప్రకృతియే. ప్రకృతి యాయనశరీరము. ప్రకృతి యన, భగవంతునికి శరీరమువలె నుండు దైవీశక్తియే. మన మింద్రియములతో చూచు స్థూలభౌతికవిశ్వమే భగవంతుని భౌతిక శరీరము. ఆయన విశ్వమునకు ఆత్మ. మన

అందఱి మనస్సుల సమష్టియే-విశ్వమనస్సే. విశ్వమనస్సుతో మనకు గల సంబంధము, సంతతప్రవాహమగు విశ్వమనస్సునకును, అందుదయించు తరంగములకును గల సంబంధము వంటిది. మనవ్యష్టిసంకల్పములు సూర్యకిరణములవంటివి. దైవసంకల్పములో నీ కిరణము లన్నియు కలసియుండును. సూర్యకిరణములు, స్వయంప్రకాశకము, దేదీప్యమానము నగు నాదివ్యగోళమునుండి వెలువడునట్లు, వ్యష్టి సంకల్ప కిరణము లన్నియు ఆయేకమూలము నుండి వెలువడును. మనము భగవంతునికి దూరముగ నుండలేము. మన మాయనయందే జీవించుచున్నాము. మన మేది చేయుచున్నను; వీథిలో నడచుచున్నను, చేతులతో పనిచేయుచున్నను, భగవంతుడు మనలో నున్నాడనియు మన మాయనచేతిలోని సాధనములవలె మాత్రమే యుంటి మనియు, ఈమానవశరీరములను సాధనములు దైవసంకల్పముచే నడుపబడి పాలింపబడుచున్న వనియు తలంచినచో, మన మే తప్పును గాని దుష్కార్యమును గాని చేయజాలము. ఎన్నడును ఎట్టితప్పును చేయ వీలులేని సర్వోపగతుడగు దేవుని స్మరణము మనస్సులో నుండుటచే మనము తప్పును గాని దుష్కార్యమును గాని చేయుట యసంభవమగును. ప్రస్తుతము, మనవ్యష్టియాత్మను గుఱించి మనకు గల జ్ఞానము, అట్టి మఱియొక జ్ఞానమునుండి, అనగా విశ్వమునుండి వేఱుగ నుండుటచే, ప్రస్తుతము మనకు గల జ్ఞానము కంటె దైవస్మరణయుతమయిన జ్ఞానము మన కెక్కువ సత్యమయినది. మన మీ వ్యష్టి శరీరముకొఱకే జీవించుచున్నాము. వ్యష్టి శరీరమునకు సంబంధించిన దెల్లను, ఆ జ్ఞానమును, మిక్కిలి సంకుచితమును పరిమితము నయియున్నది. దానివలన మనకు సుఖము లభింపనేరదు. మిగిలిన విశ్వమునుండి వేఱుగ నున్న దని యంగీకరింపబడిన యీ వ్యష్టియాత్మజ్ఞానము, అజ్ఞానాత్మవ్యామోహజన్యము. ఒకరినుండి యొకరు విశ్వమునుండి వేఱుపడి మన మీ విశ్వములో నుండజాలము.

మాయావాదము

శ్రీ నిర్వాణానందస్వామి

మాయావాదమునకు ఉపోద్ఘాత మవసరము లేదనుకొందును. అది ప్రథమప్రాముఖ్యము గల విషయము. వేదాంతతత్త్వశాస్త్రము దానిపైనే యాధారపడి యున్నది. "బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా" అను భావముతో నీ జగత్తు అసత్యముగా పరిగణింపబడుచున్నది. బ్రహ్మ "అద్వితీయం" అనియు, రెండవది లేనిదిగా చెప్పబడుచున్నది. దాని అంతరార్థ మేలాగున నున్నప్పటికి తత్త్వసమస్యల విషయములో నీ మాయాసిద్ధాంత మనునది కొంత పొరపాటుకు లోనై యున్నదనుట స్పష్టము. సర్వసామాన్యమైన మానవుని మనస్సులో వ్యాపించి యున్న తప్పు టభిప్రాయమునకు చెందినదే అది. అట్టి తప్పు రెండువిధములుగా నున్నట్లు వేదాంతరీతిలో అర్థము చేసికొనవచ్చును. మొదటిది-విశ్వమునకు, రెండవది-మానవునకును సంబంధించినది. విశ్వమునకు సంబంధించినంతవఱకు మాయ యనియు,

మానవునికి సంబంధించినంతవఱకు "అవిద్య" (అజ్ఞానము) అనియు ఆరోపింపబడెను. ఈ తప్పు అనునది చీకటి స్వభావము కలదిగా స్పష్టము చేయబడినది, ఇంకను విప్పి చెప్ప వలె నన్నచో, అడ్డు తెరగా వర్ణింపబడినది. ఇది యితరులదృష్టినుండి యథార్థమైన దానిని అనగా ఆత్మను మఱుగుపఱచును. కాబట్టి సారాంశములలోని ముఖ్యప్రశ్న యేమనగా ఈ మాయా తత్వము యొక్కయు, అవిద్య యొక్కయు స్వభావ మెట్టిది? ఇది యే యే వస్తువులతో చేయబడినది అనునదియే.

ఈ మాయ యనునది అదొక "తీరా?" లేక "తత్వమా?" అది కర్తృత్వసత్యమా? లేక "బాహ్యమైనదా?" అది బాహ్యమైనదే యని తలచినవారు, ఆత్మశ్రేయస్సును కోరి, తుట్టతుద కీ ప్ర త త్వశాస్త్రరీతిలో నిలిచియుండునది కాదనెడి సిద్ధాంతమునకు వచ్చిరి. నిస్సారమైనటువంటి నీడగా భావించిరి. (వాచారంభాణాం వికారో నామధేయః). ఇది యిట్లుండగా నీ మాయకు కర్తృత్వసత్యము నాపాదించువారు చేసిన సిద్ధాంత మే మనగా- ప్రపంచపుటునికిని వేదాంతము కాదన లేదనియు (అనగా నిషేధింప లేదనియు) అదియు కూడ బ్రహ్మతోపాటు సత్యమే యనియు, కాని అదే అర్థములోను, అదే అంతస్సులోను మాత్రము కాదనియు, బ్రహ్మలో కలిసి యీ సృష్టికూడ సమతుల్యముగా నొక్కవరుసను జట్టాపట్టాలు వేసికొని యున్నదనియు, అది బ్రహ్మచే బ్రహ్మలోనుండి, ముందుకు త్రోయబడిన కారణముచే "బ్రహ్మ సత్యం" అను స్థానములో నీ సృష్టికూడ చేరియున్న దనియు వారు చెప్పుదురు. వీనినిబట్టి ఒక విషయము స్పష్టపడుచున్నది. అది యేమనగా ఆ రెండింటి లోను ప్రపంచము తన స్వతంత్రమైన ఉన్నత స్థానమును గోలుపోయెను. దానికి సహజమైన ఉనికి లే దనియు స్వయంపోషణ, స్వయంశక్తి అనునవి లే వనియు, అంద రంగీకరించినదే. ఈవిధముగాస్థిరపడినదానిని రెండువిధములుగా అర్థము చేసికొనవచ్చును. మొదటిది – ప్రపంచము సత్యము కాదు – రెండవది–సాపేక్షమైన లేక సంబంధార్థకమైన సత్యము, గొప్పతనము మాత్రమే అది పొందియున్నది. వీనిలో రెండవది స్వభావసిద్ధమైన అర్థము కల దనియు, అట్టి యభిప్రాయమునే వేదములు, ఉపనిషత్తులు బలపఱచుచున్న వనియు నేను భావించుచున్నాను. మొదటి అభిప్రాయము ప్రపంచము సత్యము కాదనుదానిని పరీక్షించి చూచిన, అది తప్పు త్రోవను బట్టినట్లుగా మొదటి లోనే ంపవచ్చును సృష్టికి ఉనికి కలదా, లేదా, అను సూటి ప్రశ్నకు, సరియైన సమాధానముగా మాయయొక్క నిర్వచనము అందు పరిష్కరింప లేకపోయినది. "నేహ నానా స్తికించన" (ఇందు అనేకత్వ మనునది లేదు). "శు క్తిరజత" (ముత్యపుచిప్పను చూచి వెండిగా భ్రాంతిపడుట). "రజ్జుసర్ప (త్రాడును చూచి పాముగా భ్రాంతిపడుట). గంధర్వనగరి" (గాలిమేడలు కట్టుట). మొదలైన మహావాక్యములు మొదటి అభిప్రాయమునకు పునాదిగా వేదాంతగ్రంథములు బోధించుచున్నవి.

ప్రపంచమునకు ఉనికి అనునది లే దనియు, అదొక భ్రాంతియనియు, (మరుమరీచిక) పిచ్చి యోచన యనియు, కలలసంపుటి కొఱకై ఉపయోగపడిన వస్తువుల సముదాయముతో కల్లబొల్లిగా నల్లబడిన, నిస్సారమైన అదొక వేడుక యనియు, దాని నెవరు సత్యమైన దానినిగా నెంచెదరో అట్టివారు బుద్ధిహీనులనియు చెప్పబడెను. ఇందుకు కారణము

స్పష్టమే. బ్రహ్మపదార్థ మొక్కటే సత్యమైనది. దానిని పోటీచేయునది మరియొకటి లేకపోవుటయే. దాని ముఖవైఖరినిబట్టి ప్రపంచము ఈషన్మాత్రము సత్యమైనది కాదు. అట్టి అశాస్త్రీయమైన యథార్థ మనునది (వ్యావహారికసత్యము) బహుజనప్రియమైన ఆవశ్యకతను తీర్చునట్టిదిగా నున్నది అంతే. దాని నిజస్వభావము అదియొక (idea) అభిప్రాయముమాత్రముగా నుండుటయే. అది ఒకానొకని భ్రాంతిలో మాత్రము నిలిచియున్నది. ఈ మనస్సువలన, ముందుకు పొడుచుకొని వచ్చిన మాయాప్రపంచము అనంతమైనదానిలో శుద్ధశూన్యముగా నంతరించిపోయినది. ఈ అభిప్రాయమును బట్టి మాయ యనునది అసత్యపు ముఖవైఖరియొక్క ముందునకు విసరబడినటువంటి చీట్లపేకతో కట్టబడిన గుల్లమేడగాను, కొద్దిదినములు మాత్రమే నిలిచియుండు, ఇంద్రధనుస్సుగాను మాఱును. అనగా అది తాత్కాలికమైనది–శ్రీరామకృష్ణపరమహంస చెప్పినట్లు రెండు దినములుమాత్రము నిలిచియుండునది.

ఈమాయయొక్క వివరణము కొన్ని కష్టములనుకూడ దీసిపెట్టునది. బ్రహ్మయొక్క శాశ్వతత్వము వక్కాణింపబడుట బాగుగనే యున్నది. కాని మరియొకదానికి హానిచేకూర్చి, అది ఆలాగ జరుగుట మంచిపని కాదు. బ్రహ్మ సత్యమని వక్కాణించినందుకు వేదాంతితో నెవరును భిన్నాభిప్రాయులు కాజాలరు. బ్రహ్మ ఒక్కటే (ఏకమ్) బ్రహ్మసత్యం అని వాదించు ఉత్సాహపరుడు బ్రహ్మ "అద్వితీయ" ముగా నున్నదనికూడ చెప్పబడుదానిని మఱచిపోవుచున్నాడు. ఈసిద్ధాంతములో భాష పునరుక్తిదోషముగా ప్రయోగింపబడనిపక్షమున, దాని అర్థములో సూక్ష్మమైనను తేడా లేకపోలేదు. ఆరెండక్షరములును ద్వంద్వార్థము నిచ్చునవిగా నే నెంచుచున్నాను. దాని అర్థములో అదే తేడా కలిగియున్నట్లు మఱియొక పదము "అద్వైత" మను మాట తెలియజేయుచున్నది. ఈ విధమైన వర్ణనకు అంతర్గతమైన భావము ప్రపంచమును కేవలము అబద్ధమే యని కొట్టివేయుటకు కాదనియు, సత్యమైన దానితో సమతుల్యముగా జేయునదిగాను కనిపించును. మొదటిపదము "తెలియజేయునట్టి" (denotation) దానినిగా నెంచుకోవచ్చును. రెండవది—దానిఅర్థమును "తెలుపునది"గా (Connotation) భావింపవచ్చును—అనగా, ఆ రెండుకూడ నొక్కదానినే ఉద్దేశించినవనియు, మరియు నీ "అద్వితీయ" మనునది వ్యతిరేకార్థసంజ్ఞకమైన కథనము (వివరణము)గా నర్థమగుచుండుటయేగాక, ఈసృష్టికికూడ అన్వయించి, సత్యమైనదానికి భిన్నముగా నెన్నడు ఉండలేదనునట్లుగా నున్నది. ఈవిషయములో గ్రంథములను నేను బలాత్కరించుట లేదని నిశ్చయముగా చెప్పగలను. రెండవది సహజమైన వాక్యార్థము కాదనియు బ్రహ్మమునుండి బాహ్యముగా ప్రత్యక్షమైనదానినిగా నీసృష్టికి అన్వయ మనునది లేదనియు, ఆక్షేపించిన యెడల, దానికి నాజవాబేమనగా—సృష్టి అబద్ధ మను నిర్వచనము, అదే రీతిగా, ఎచ్చటను చేయబడలేదనియే చెప్పవలసివచ్చును. ఎందుచేతననగా—బ్రహ్మ రెండవది లేనట్టిదిగాను, అన్యమేదియు లేదనియు రూఢిగా చెప్పబడినపుడు, అంతమాత్రముచేత, ప్రపంచము పూర్తిగా నెత్తివేయబడినట్లుగా నర్థముచేసికొనవలసినది కాదు. బ్రహ్మముయొక్క ఏకత్వస్థాయినుండిగాని, దాని సర్వోత్కృష్టతనుండిగాని, ప్రపంచము శుద్ధశూన్యమని మనము వాదింపజాలము. మధ్యమాట మఱొకటి లేదు

ఏకత్వమనునది, నానాత్వమును రద్దుచేయునని గాని, యీభేదమును కొట్టివేయునని గాని వాదించుట సరియైనది కాదు. ఏకత్వము అసంభవమే కాక, అర్థరహితమైనదని, సృష్టిభిన్నమైనంతమాత్రాన, అంతఃప్రవాహమైన ఏకత్వమును మినహాయించి, సృష్టికి ఒక్కస్థానమునే చూపెట్టుట అనవసరము. ఇంతే కాక, ''అద్వితీ''య మను మాట ''వ్యత్యాసము లే దని'' అనగా ''వ్యత్యాసము కలిగియుండ లేదని'' అర్థము కాదు. కాని ''ఇంకొక దానిని పొందనిది'' అను అర్థమైయున్నది. ''అద్వైత'' మనుమాటలో అదే భావము కలిగియున్నది. ''ఇంకొక దానిని పొందనిది'' అనుమాటకు అర్థము ''వ్యత్యాసము కలుగ లేదనెడి'' అర్థమున్నట్లుగా నాకు తెలియదు. ఆత్మయు, ఇంకొకటియు, భిన్న స్వరూపులైనప్పటికి, ఆత్మయు దాని స్వాంతమైన వ్యత్యాసమును భిన్న మెన్నటికి కాదనిమాత్రము నాకు తెలియును.

(స శేషము)

వార్తలు - విశేషాలు

రామకృష్ణమిషను వివేకానందస్మృతిమందిరము 1967-68 సంవత్సర నివేదిక

ఈ క్రిందివి యీ కేంద్రకార్యకలాపాలు-

వైద్యం - ప్రసూతికేంద్రం శిశుసంక్షేమ కేంద్రం ఉన్నాయి. ఈ సంవత్సరం కేంద్రంలోనే ఉండి వైద్యం చేయించుకొన్న వారిసంఖ్య 32, ఎప్పటికప్పుడు వచ్చి వైద్యం చేయించుకొని పోయినవారి సంఖ్య 216. సుశిక్షితులును అనుభవశాలురు అగు వైద్యు లున్నారు.

విద్య - శారదాశిశువిహారం (కిండర్గార్టెన్) వస్తుబోధనాపద్ధతిలో నడపబడుతుంది. మూడేండ్ల పిల్లలు మొదలు, ఏడేండ్ల పిల్లలవఱకు ఇందు చేర్చుకోబడుతారు. ఈ సంవత్సరం ఇందున్న బాలుర సంఖ్య 76, బాలికలసంఖ్య 26. బాలురలో పదహారుమందిన్ని బాలికలలో ఏడుగురున్నూ హరిజనులు. శిశువిహారంలో శిశుగ్రంథాలయంకూడా ఉంది. అందున్న పుస్తకాలసంఖ్య 375. చందాలు కట్టి 5 పత్రికలు తెప్పించబడుతున్నాయి. శిశువులకు ప్రతి దినం పాలున్నూ విటమినుమాత్రలున్నూ ఇవ్వబడుతూ వచ్చాయి. మిషనువారి ఆధ్వర్యంలో పౌరుల కని గ్రంథాలయం ఒకటి ఉంది. పత్రికాపఠనాలయమూ ఉంది. గ్రంథాలయంలో ఉన్న గ్రంథాల సంఖ్య మొత్తం 3,750. ఇందు ఈ సంవత్సరం చదువరులు చదివి వాపసు చేసిన గ్రంథాలసంఖ్య 2,643. 215 క్రొత్త పుస్తకాలు గ్రంథాలయంలో చేర్చబడ్డాయి. పత్రికాపఠనాలయానికి 5 దిన పత్రికలు, 8 వారపత్రికలు, 4 పక్షపత్రికలు 1 త్రైమాసిక పత్రిక వస్తాయి. దినంవచ్చే చదువరుల సరాసరి సంఖ్య 40.

సంస్కృతి— శ్రీశారదా-శ్రీరామకృష్ణ-శ్రీవివేకానందస్వాముల జయంతులును శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమియు, బుద్ధపూర్ణిమయు, క్రిస్మసీవును, శంకరజయంతియు కొనియాడబడినాయి.

జరూరు అక్కఱలు— (i) స్మృతిమందిర భవనానికి మరమ్మత్తు చేయాలి. (ii) శారదా విహారపాఠశాలకు ఉపకరణాలు సామగ్రి కావలసిఉన్నాయి. అప్పులు తీర్చడానికి దైనందినపు జరుగుబాటుకు రొక్కం కావలసిఉంది. (iii) గ్రంథాలయానికి పత్రికాపఠనాలయానికి కూడా గ్రంథాలు ఇతర సామగ్రి కావలసిఉంది.

శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మద్రాసు-4.
శ్రీకృష్ణజయంతి

1970 సంవత్సరము ఆగస్టు 24-వ తేది సోమవారము రాత్రి తొలిజామున మద్రాసు మైలాపూరు శ్రీరామకృష్ణమఠములో శ్రీకృష్ణ జయంతి మహోత్సవం జరుపబడింది. శ్రీకృష్ణ భగవానుని చిత్రరువును చక్కగ అలంకరించి మఠమండపంలో నెలకొల్పారు. గుడిలో సాయం ఆరాత్రికం ముగిసినవెంటనే శ్రీవియా పాశానందస్వామి శ్రీమద్భాగవతంలో కృష్ణావతారఘట్టమును శ్రీకృష్ణశిశువు గోకులమునకు చేర్పబడునంతవఱకు సవ్యాఖ్యానంగా చదివి సదస్యులకు వినిపించారు. రాత్రి 9 గంటలనుండి నిశీథంవఱకు ప్రత్యేకపూజయు భజనసంకీర్తనలును చెల్లి ప్రసాదవినిమయంతో నాటి కార్యక్రమం పూర్తి అయింది.

1970-వ సంవత్సరం సెప్టెంబరు 6-వ తేది భానువారం పౌరమహాసభ సమావేశమైనది. మఠాధ్యక్షులైన శ్రీమత్కైలాసానందస్వామి సదస్యులకు, వక్తగా విచ్చేసిన అణ్ణామలై విశ్వకళాపరిషత్తు వృక్షశాస్త్రశాఖాధ్యక్షులైన డాక్టరు కె. రంగస్వామిఅయ్యంగారుకు స్వాగతం పలికి ఈలాగు వాక్రుచ్చారు— ''చారిత్రకమహాపురుషులలో శ్రీకృష్ణుడు విశిష్ట వ్యక్తి. విశ్వప్రజ లందఱికి రక్తికూర్చేవాడు శ్రీకృష్ణుడు. శ్రీకృష్ణునందు భక్తి లేనివానిని భారతీయునిగా గాని ఆత్మాన్వేషకునిగ గాని బ్రహ్మవిద్యాధ్యేతగాగాని గణించడం కుదరదు. సదాసర్వకాలం యావద్భారతదేశప్రసిద్ధి గన్న మహాపురుషుడు శ్రీకృష్ణుడు. భరతఖండంలో మానవజీవితంపై శ్రీకృష్ణునిజీవితం అద్భుత ప్రభావాన్ని ప్రసరింపజేసింది. భవిష్యత్తుగల యువకులకును జీవితము కడచనిన వృద్ధులకును సమానంగా శ్రీకృష్ణు డాశ్రయుడే. పారమార్థిక నిశ్రేణిలో శ్రీకృష్ణనామసంకీర్తనం తొలిమెట్టు. అన్ని శాస్త్రాలలోను ఆత్మవిద్యయే ఎక్కువ అనుష్ఠానయోగ్యమైనది. ఆ శాస్త్రానికి పెద్ద ప్రయోగశాల అక్కఱలేదు. అదేమో విశాలమైన రంగమే. బంగారంకంటె రత్నాలకంటె శ్రీకృష్ణనామం బరువెక్కువని సత్యభామకు రుక్మిణి నిరూపించె ననెడికథ సాధకులకు గొప్ప గుణపాఠం. గోవిందనామం కౌరవసభలో ద్రౌపదిని అక్షయవస్త్రసంయుతనుగా చేసి ఆమె మానమును సంరక్షించె ననెడి ఇతివృత్తమును మానవతతికి భగవన్నామమహిమను తెలిపే గొప్పపాఠమే. భగవంతున కేమో శత్రువులు లేరు మిత్రులు లేరు. ''న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః'' కాని భక్తితో ఆరాధించినవారికి భగవంతుడు కొంగుబంగారం. ఒక్కసారి శరణు అంటే చాలు. ''సకృదేవ ప్రపన్నాయ'' భగవంతుడు కాపాడి తీరుతాడు. శ్రీకృష్ణుడులేని దే హిందూధర్మమే లేదు. వికసిత హిందూధర్మస్వరూపుడే శ్రీకృష్ణుడు. శ్రీరామకృష్ణుడు తన ముఖ్యశిష్యుడైన వివేకానందునితో ''ఆరాముణ్ణి నేనే ఆకృష్ణుణ్ణి నేనే''అని చెప్పిన వాక్యమునకు ప్రాముఖ్యం లేక పోలేదు. శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమి మహోత్సవమును జరపడం భక్తిసాధనలో ఒకఅంగం. జపం చేయడానికి తమకు వ్యవధి లేదని ఈకాలంలో కొందఱు చెప్పేమాటకు అర్థం లేదు. కాసేపు వారు ఐహికప్రపంచమును అందలి క్షుద్రాంశములను తొలగించుకొని పూర్ణావతారునివైభవమును మననం చేస్తే—వెక్కిరింపవచ్చినవారు వెఱ్ఱిభక్తులుగ ఏలాగు మారుతారో బోధపడుతుంది. శ్రీకృష్ణుడు ఎన్నియో భూమికలను నిర్వహించాడు. గీతాశాస్త్రంలో ఒక్కమాట చాలు, జీవుని ఉద్ధరించడానికి. సంస్కృతదేశభాషాసారస్వ

తాలు బహుతరంగా బృందావనకృష్ణుని ద్వార కానాథుని లీలలతో నిండి ఉన్నాయి. ఆ సార స్వతాలు నిత్యోజ్జ్వలాలుగా ఉండడానికి కారణ మదే.''

తరువాత డాక్టరు కె. రంగస్వామిఅయ్యం గారు మొదట కొంతసేపు సంస్కృతభాషలోను తరువాత ఆంగ్లభాషలోను కృష్ణావతారపు మేలుములనుగూర్చి సభారంజకంగా ఉపన్య సించారు.

ప్రొఫెస్సరు కె. శ్రీనివాసనుగారి వందన సమర్పణంతో సభాకార్యక్రమం ముగిసింది.

గ్రంథ పరిచయం

లోకమాత
(శ్రీ శారదాదేవి)

రచయితయూ ప్రాప్తిస్థానమున్నూ శ్రీ కె. టి. ఎల్. నరసింహాచార్యులు, శ్రీగోదాగ్రంథ మాలావ్యవస్థాపకులు. ముసునూరు, కృష్ణా జిల్లా, పుటలు 85, వెల రూపాయి.

వీరి బాలసాహితిలో పందొమ్మిదో ప్రచు రణమైన యిది బాలపాఠకులతో మాటిమాటికి 'సుమండీ' 'సుమఁడీ' అంటూ ముఖాముఖి సంభాషించురీతిలో రూపొంది, శ్రీ చిరంతనా నందస్వాముల కృతికి చక్కని సంక్షేపం అని పించుకుంటుంది. విశ్వోపజీవ్యమైన మాతృశ్రీ చరితామృతమును సర్వసుగ్రహం చేసే యీ జతనానికి మా అభినందనలు.

మహిజాస్తవము

రచయితయూ ప్రాప్తిస్థానమున్నూ విద్వాన్ నడాదూరి విజయరాఘవాచార్యులు, 35, శ్రీని వాసయ్యంగారు వీథి. మద్రాసు-33. పుటలు 20, వెల 25 పైసలు.

ఇదొక తేటగీతుల శతకం. సీతాదేవి స్తుతి, ఆమెగారి ఆభిజాత్యం, అజ్ఞాతనిగ్రహ మైన ఆమె అనుగ్రహమయత్వం, రామమహి మను మించిన ఆమెమహిమ, నిప్పుకు నిప్పు అనిపించుకునే ఆమెవిశుద్ధి-మున్నగునవి ఇందు చక్కగా ప్రస్తుతము లయ్యాయి. లక్ష్మణుడు సీతనోట కటూక్తులు పడుట కతడు లోగడ కావించిన పితృదూషణము కారణ మనడం (25), సుగ్రీవునకు గలిగిన సీతానుగ్రహం వాలికి కలుగక పోవడానికి వాలి వ్యభిచరణ శీలుడగు దేవేంద్రుని కుమారుడు కావడం కారణ మనడం (30) ఈ మొదలైన చక్కని భావా లిందు పొందుపడి ఉన్నాయి. వానిని కవిగారే (100) 'ఉల్లమునఁ దేనెసోనలై వెల్లి విరియు భావములఁ గృతిపాత్రలోఁ బట్టి తెచ్చితి'' నని చెప్పుకొన్నారు. నాలుగోచర ణాన్ని కొన్ని పద్యాలకు 'అర్థిజనకల్పవల్లి సీతమ్మతల్లి' అని, మఱికొన్ని పద్యాలకు ''గలుగ సీతమ్మ నెనరుంచి పలుకవమ్మ'' అని—పొందు పఱచడం పునరుక్తిఅయినా, విశేష మేమంటే పునరుక్తి ఇతరరంగాలలో దోషం, స్తోత్ర రంగంలో గుణం. ఈశతకం సర్వవిధాలా ఆస్వాద్యమైన ఫణితి.

ప్రభాకర్.

భక్తియోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో, శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవారిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూలగ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

121+4 పుటలు ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

కర్మయోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు కర్మయోగతత్త్వము నరటిపండొలిచినరీతిని విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్షసాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు. కర్మయోగ రహస్యము నెఱుగగోరు జిజ్ఞాసువుల కిది కల్పతరువు.

146+8 పుటలు ఏడవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

శ్రీరామకృష్ణ బోధామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డలకయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూత్రాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి... —ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్జ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50
రూ. 5-50

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

।రామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, తమ స్వాంతభావము లెన్నియో చేర్చి, ఆ సమష్టినంతయు శ్రీరామకృష్ణభాషితముగా, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను మార్చి, తమిళభాషలో రచింపబడిన జనాకర్షకగ్రంథము. ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతీ, హిందీభాషలలోని కిప్పటికే అనువదింపబడి అపారవ్యాప్తినొందినది. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు　　　రెండవ కూర్పు　　　వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము!　　　ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)　　　ఆఱవ కూర్పు　　　వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హిరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హిరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.